

עיריית רמת השרון

פרטיכל

ישיבת מועצה שלא מן המניין, מס' 1

מיום חמישי, ד' בשבט תשס"ט, 29.1.2009

- הופק ע"י: בונוס פרטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -
www.bonuspro.net

פרטיכל מס' 1 משיבת המועצה שלא מן המניין, אשר התקיימה

ביום חמישי, ד' בשבט תשס"ט, 29.1.2009, בשעה 19:00

משתתפים:

מר מאיר דורון	- סגן ומ"מ ראש העיר
גב' שירה אבין	- סגנית ראש העיר
מר גיא קלנר	- חבר מועצה
מר טל עזגד	- חבר מועצה
מר אורן ברעוז	- חבר מועצה
מר משה אורי לוין	- חבר מועצה
מר שרגא קירשנר	- חבר מועצה
מר עידן למדן	- חבר מועצה
מר אבירם גרובר	- חבר מועצה
מר יעקב קורצקי	- חבר מועצה
מר חיים חשטא	- חבר מועצה

חסרים:

מר יצחק רוכברגר	- ראש העירייה
גב' שירלי ברנדס	- חברת מועצה
ד"ר יונה ברגור	- חבר מועצה
מר שמואל גריידי	- חבר מועצה

נוכחים:

מר הרצל נחום	- מנכ"ל העירייה
גב' אורית פפר	- גזברית העירייה
עו"ד מיכה בלום	- היועץ המשפטי
גב' מיכל מנקס	- מנהלת אגף החינוך
מר ערן זמיר	- מבקר העירייה
אדרי' ולדימיר לוין	- סגן מהנדס העירייה
גב' פרח מלך	- ע. ראש העירייה וסמנכ"ל העירייה
מר גונן אליאסי	- דובר העירייה

גב' אפרת ברנשטיין - הממונה על התקציבים
מר פרץ פינקו - סמנכ"ל משאבי אנוש
גב' אורנה בן טובים
מר צחי שלום

על סדר היום:

1. אישור תקציב העירייה לשנת 2009.
מצ"ב הצעת תקציב רגיל לשנת 2009.
2. אישור תקציב פיתוח לשנת 2009.
מצ"ב פרוטוקול ישיבת ועדת כספים מתאריך 18.1.09.

- מר מאיר דורון:** ערב טוב.
- מר אבירם גרובר:** חכה שנייה, לא הגיעו כולם.
- מר מאיר דורון:** סליחה, לא מענישים את אלה שבאים בזמן.
- מר אבירם גרובר:** לא יכול להיות שאף אחד ממר"צ לא פה.
- מר טל עזגד:** אבי, לא יכול להיות שיונה ברגור נסע לחו"ל ולא דיווח לאף אחד שהוא לא בא.
- מר אבירם גרובר:** לא יכול להיות שראש העיר לא פה בישיבת תקציב.
- מר טל עזגד:** זה לא קשור. ראש העיר, אתה הצבעת שייסע לחו"ל.
- מר אבירם גרובר:** אז צריך לדחות את ישיבת התקציב.
- מר מאיר דורון:** שבע ועשר דקות. לחלק יש שיטה לאחר. אבי, אם אני הייתי מאחר והייתי מרגיש שהתחילו בלעדדי, הייתי נעלב והייתי פעם הבאה לוקח את זה בחשבון. אנחנו נתחיל בזמן.
- אני פותח את ישיבת התקציב, ישיבה שלא מן המניין מס' 1 בנושא תקציב העירייה, התקציב הרגיל והתקציב הבלתי רגיל. רק לפני שאנחנו ניגשים לנושאים עצמם, שמו לכם הזמנה לכנס נבחר ציבור. מאחר ובכנס הקודם, שהיה ב-22/1, היו שלושה: עידן, שירה ואנוכי, וראינו שהכנס הזה מכסה את התפקידים בצורה טובה מאוד. הכנס השני הוא בעיקר בחוק התכנון והבנייה והוא יתקיים ב-11/2, אלא אם יהיה שינוי. אני ער לזה שזה יום לאחר הבחירות. הכנס הזה הוא כנס מצוין, עם המרצים הכי טובים. זה גילה אורון ואלו שהיו בוועדות המקומיות, ומחלקים גם את החוברת של חוק התכנון והבנייה. הכנס הוא ללא תשלום לחברי מועצה, רק צריכים להודיע קודם. מי שרוצה להירשם ישירות יכול להירשם, מי שלא – יכול לתת לסמדר או לפרח את השם וירשמו אתכם. זה בכפר המכבייה, זה כולל את הכל שם. אני חושב שזה פותר את הבעיה, בהשתלמות המקומית נרשמו רק שניים או שלושה, אז

במקום שנעשה השתלמות כאן, עם כספים וכל מה שצריך היה לעלות, אז המפע"מ, מפע"מ זה מרכזי הדרכה של משרד הפנים, הם עושים את ההדרכה. אני ממליץ לכל אחד להגיע לשם באותו תאריך ולשבת ולשמוע. אני חושב שזה מצוין.

1. אישור תקציב העירייה לשנת 2009.

מצ"ב הצעת תקציב רגיל לשנת 2009.

מר מאיר דורון: אני אבקש מגזברית העירייה לפתוח במצגת.

גב' אורית פפר: לא, אני לא פותחת, יש לנו נושא ראשון – בוועדת

כספים אנחנו אשררנו את צו הארנונה של 2009. מה זה אשררנו? משום שהאישור, מי שקרא את הפרוטוקול של ועדת כספים, האישור הוא אוטומטי, ואני צירפתי להזמנה לישיבה פה את ההתכתבות עם משרד הפנים. אישרו 4.57 עפ"י נוסחה, עפ"י חוק ההסדרים, נוסחה מוכתבת. אם המליאה מאשרת או לא, זה 4.57. בשביל הפרוטוקול, העליתי את זה גם בוועדת כספים וגם אני מביאה את זה כאן. אין הבדל בין 2008 ו-2007. בסך הכל, בין 2007 ל-2008 היתה תוספת אפס אחוז. זאת אומרת, ש-4.57 הוא בעצם תוספת מעל ינואר 2007. לא מעל 2008, אלא מעל ינואר 2007. המדד ב-2008 עלה מספטמבר לספטמבר ביותר מ-4.57, הנוסחה אומרת 80% מעליית המדד ו-80% מעליית השכר הציבורי. בסך הכל עלייה של 4.57 לעומת ינואר 2007. המקום להעלות את זה הוא פה, כיוון שזה הבסיס לארנונה, תקציב 2009. אישרנו את זה בוועדת כספים, אפשר לאשר את זה פה במליאה.

מר מאיר דורון: ההעלאה הזאת של 4.57 היא העלאה, כדי שזה לא

יהיה מקח וממכר פוליטי ברשויות, ובזמנו כל רשות ניסתה להעלות ולהוריד, ואז משרד הפנים החליט, כדי שלא יהיו כל מיני השלכות פוליטיות, הוא קבע

את ה-4.57, ואת זה עושים. כשרשות רוצה לשנות את זה, היא צריכה לפנות למשרד הפנים.

גב' אורית פפר: לעלות מעל זה, לא לשנות.

מר מאיר דורון: לעלות מעל זה, כן. היא צריכה לפנות למשרד

הפנים. אנחנו לא רוצים, אנחנו גם התחייבנו שלא נעלה מעל מה שמשרד הפנים יגיד. משרד הפנים, לפי מה ששמעתם כבר מאורית, אנחנו לא שומרים אפילו בדיוק על הערך, אנחנו כמעט שומרים על הערך אבל לא במלואו, ולכן אנחנו לא רואים בזה העלאת הארנונה, אלא שמירת הערך של הארנונה כפי שהיה בשנת 2008.

מר גיא קלנר: אבל אתה לא חייב להעלות.

מר מאיר דורון: חייב להעלות.

גב' אורית פפר: זה אוטומטי. אמרתי ש-4.57 זה העלאה אוטומטית.

אתם לא חייבים לאשר את זה או לא לאשר, זה לא חייב לעלות במליאה, זה אוטומטי.

מר גיא קלנר: הבנתי, טוב. תודה על העדכון.

מר מאיר דורון: מאחר ואני כבר נמצא בזה שנים, זה היה תמיד, כל

אחד ניסה להיות יותר טוב-

גב' אורית פפר: בגלל זה לא עשינו ישיבה מיוחדת.

מר אבירם גרובר: הבנתי בוועדת כספים שיש הנחה למי שמצבו

הכלכלי הוא רע, אתה יכול להסביר על זה?

מר מאיר דורון: יש הרבה הנחות.

גב' אורית פפר: תפתח את צו הארנונה, זה כתוב.

מר אבירם גרובר: מה זה אומר בדיוק? מישהו שפוטר יכול לקבל

הנחה?

גב' אורית פפר: הוא פונה לוועדת הנחות, יש לנו עובדת מיוחדת.

- מר אבירס גרובר:** כל מי שפוטר?
- גב' אורית פפר:** מה זאת אומרת?
- עו"ד מיכה בלום:** כל מי שפוטר מגיש בקשה.
- מר אבירס גרובר:** ומה הקריטריונים?
- גב' אורית פפר:** זה תלוי.
- עו"ד מיכה בלום:** במקרה מיוחד באותה שנה, הוא יכול לקבל הנחה.
- גב' אורית פפר:** לא, יש שני דברים: אם למשל אין לו הכנסה בכלל מדמי אבטלה ואשתו לא עובדת, למשל, ואין הכנסה למשפחה או אשתו מרוויחה 2,000 ₪ לצורך העניין ויש 3 ילדים, יש מבחן הכנסות, ואין לו דמי אבטלה, הוא בכלל לא עולה לוועדה. יש מקרים מיוחדים, ואז אתה עולה לוועדת הנחות, כי לא כל המקרים עולים לוועדת הנחות, וזה נקרא נישום שמצבו הורע מכל מיני סיבות, עולה לוועדת הנחות ואז דנים.
- מר אבירס גרובר:** אז זה מי שנופל בטבלה הזאת?
- גב' אורית פפר:** בטבלה זה לפי הכנסה.
- מר אבירס גרובר:** מי שהרוויח משכורת, עכשיו הוא לא מרוויח, אשתו עובדת. הוא יוכל לקבל הנחה?
- גב' אורית פפר:** אז אני אומרת, הטבלה זה מבחן ההכנסה, זה עפ"י חוק. עומד בטבלה – אוטומטית, מביא את כל הנתונים, פקידה מאשרת לו את זה. אם הוא לא עומד בטבלה ומצבו הורע, היה לו מקרה מיוחד, כמו פוטר, כמו מחלה, חס וחלילה – הוא עולה לוועדת הנחות שדנה במקרים יוצאי הדופן. זה גם כתוב.
- מר מאיר דורון:** כמובן שלא העלינו, יש לנו גם את הנכסים. קודם הזכרתי את עידן, שאלו שם כמה שאלות את הממונה על המחוז באותה השתלמות שהיינו, והיא אמרה שכבר מזה כמה שנים מנסים להגיע לאחידות בגודל של השטחים ואחידות בנטו, ברוטו, וכל הדברים. אחידות במרפסות,

כל הדברים. אבל בינתיים כל עירייה, היא אמרה שעובדים כבר כמה שנים, אני מכיר את זה מהתקופה, אני חושב 8 או 9 שנים.

עו"ד מיכה בלום: זה צריך לעלות עכשיו להצבעה.

מר מאיר דורון: כן, אני יודע, אני רק מסביר. לכן אנחנו עומדים

בשלנו. אם תהיה החלטה של משרד הפנים על אחידות אז גם אנחנו נתקן. אני לא רואה את זה כבר מה הם משיגים, מאחר ואחד התנאים שכל הסיווגים החדשים צריכים לשמור על רמת ההכנסות הקיימת פחות או יותר. להגיע לרמת ההכנסות הקיימת זה אומר שאם מורידים למישהו אז למישהו אחר צריך להעלות. לכן אני עוד לא ראיתי את הפתרון. אני ראיתי 4 או 5 שרי פנים שכל אחד ניסה לעשות, שמו ועדות מומחים, אף אחד עד היום עוד לא הצליח להגיע למכנה משותף בכל הרשויות. לכן, כל רשות עומדת בפני עצמה ולכן כל אחד עושה את ההשוואות מול הרשות שלו ומול חוק העזר שלו. אז שלנו מופיע כאן בדף שקיבלתם – ארנונה כללית. אני מבקש להצביע על הנושא של הארנונה הכללית ועל ההצעה בשיעור של 4.57 בהתאם להחלטת משרד הפנים.

מר גיא קלנר: מאיר, אני מבקש להבין את זה, כי התשובה פה לא

ברורה לי.

גב' אורית פפר: אני צירפתי לכם דף, תראה את הדף שצירפתי.

מר גיא קלנר: אבל אני רוצה לשאול.

גב' אורית פפר: בסדר, אבל זה יעזור.

מר גיא קלנר: אני מצביע כי אני צריך לאשר או שזה אוטומטי?

יש לזה תשובה אחת?

גב' אורית פפר: אתה מוכן לענות?

עו"ד מיכה בלום: לא.

גב' אורית פפר: אתה לא מוכן לענות אם צריך להצביע או לא?

מר גיא קלנר: זו שאלה פשוטה, זה לא משהו מורכב כל כך.

- עו"ד מיכה בלום:** אם אתה לא מצביע ייכנס לתוקפו צו הארנונה הקודם.
- גב' אורית פפר:** אוטומטית.
- עו"ד מיכה בלום:** אוטומטית.
- גב' אורית פפר:** לא הקודם, לא נכון.
- עו"ד מיכה בלום:** אוטומטי גם יגדל. צו הארנונה הקודם בתוספת המדד. ההגדלה הזאת שמדובר עליה היא הגדלה אוטומטית שתתקבל. כלומר, הצו הקודם ימשיך לחול ויוגדל בהגדלה שאנחנו ביקשנו.
- גב' אורית פפר:** ב-4.57.
- עו"ד מיכה בלום:** 4.57.
- מר גיא קלנר:** זאת אומרת, ההצבעה שלנו היא שקופה פה.
- עו"ד מיכה בלום:** לא. מה זה שקופה?
- מר שרגא קירשנר:** היא לא שקופה, זה סוג מסוים של אשרור.
- עו"ד מיכה בלום:** אתה רוצה תשובה? התשובה היא: נכון.
- מר גיא קלנר:** זה מה שאני מנסה להבין.
- עו"ד מיכה בלום:** גיא, התשובה היא: נכון.
- מר אבירם גרובר:** גיא, אם אני חושב שזה צריך להיות מדרגות, זאת אומרת לא לפי המטר האחרון הכל, אז אני מהסיבה הזאת הולך להצביע נגד.
- גב' אורית פפר:** אבל זה עדיין לא רלוונטי לישיבה הזאת.
- מר אבירם גרובר:** זו העמדה שלי.
- גב' אורית פפר:** אני אסביר לך למה זה לא רלוונטי לישיבה הזאת. משום שהשנה היתה שנה מיוחדת ומשרד הפנים עלה על זה קצת מאוחר. בעיקרון, עד 30/11 אפשר להעביר במליאה שינויים בצו הארנונה. 30/11 אף אחד במדינה, למעט מועצות אזוריות, לא יכול היה לעשות שינויים, לאור המצב הפוליטי וטרם הכניסה. הם היו צריכים להאריך את המועד והם לא

עשו את זה, והם כתבו לנו שהם בהמשך, כשתהיה כנסת, אז הם יאריכו את זה. אז אין להם לא זה, לא זה, אז נכון להרגע זו בעיה. מי שדן עד ה-30/11 יכול היה להעביר כל מיני שינויים, אם בכלל. זה בסדר אם תגיד את דעתך, אבל אי אפשר לעשות כלום. שנה בעייתית.

מר מאיר דורון: אבי, אם אתה מחפש את הנימוק להצביע נגד אז אין בעיה, אני יכול לתת לך עוד נימוקים. אבל אם אתה מחפש את השינוי, אני לא יכול היום להחליט על שינוי. זה צריך לתת הודעה מוקדמת, עם דיונים, כל הדברים, מה שאמרה לך אורית.

מר אבירם גרונר: מתחילים אותם? אתה מוכן להתחיל דיונים על הנושא הזה?

מר מאיר דורון: אני מוכן תמיד. הוא רוצה להציע שהמדרגות לא יקפיצו את זה, אלא כל מדרגה אתה תשלם, פעם אחת יש לך 150, עד 75 מטר תשלם תעריף אחד, מ-75 עד ל-100 נגיד תעריף שני, מ-100 ל-120 תעריף שלישי, מ-120 ל-150 וכך הלאה.

מר אורן ברעוז: כמו מס הכנסה.

מר אבירם גרונר: ואז למשל, אם אתה הולך לאנשים ואומר להם: 'תבואו ותגדילו את כל ההרחבות בנייה שלכם', יהיה להם אינטרס לעשות את זה והם לא יפחדו כי הוספנו עוד ממ"ד או משהו, כל המטראז' שלי קופץ.

מר מאיר דורון: הסברתי לך, זה לא שייך. אם אתה רוצה שנתחיל לדון, בבקשה תציג הצעה מסודרת. אני אמרתי לך גם, אחד התנאים של משרד הפנים זה שמירה על הכנסה קיימת. לא אכפת לי... איתך הצעה, אני חושב שאני בכלל לא רע במתמטיקה, אבל אתה צריך לשמור על ההכנסה הקיימת. זה התנאי של משרד הפנים. מכאן, אם אתה רוצה החל ממחר, אפשר להתחיל לשבת ולראות הצעה. בכל זאת, אני מבקש להצביע על ההחלטה הזאת של צו הארנונה לשנת 2009 לעיריית רמת השרון. מי בעד? 10 בעד. מי נגד?

מר אבירם גרובר: אני אמנע, לאור מה שאמרת.

מר מאיר דורון: מי נמנע?

גב' אורית פפר: אבי.

החלטה מספר 1: הוחלט לאשר ברוב קולות (בעד - 10, נמנע - 1) את צו הארנונה לשנת 2009.

מר אבירם גרובר: אני חושב שהשיטה צריכה להיות אחרת. אתה

אומר לי שזה לא המקום, אני עדיין לא רוצה לתמוך בזה.

מר מאיר דורון: תודה. את רוצה להמשיך?

מר אורי לוי: רגע, לפני שאת מתחילה, אני רוצה להגיד

לפרוטוקול שזה לא מוצא חן בעיניי, בלשון המעטה, שראש העיר לא נמצא. עם כל הכבוד למאיר, לשירה ולגזברית, לפי דעתי ראש העיר היה צריך להיות בישיבה הזאת של התקציב. טל אמר קודם שאנחנו אישרנו לו לנסוע. אם אני הייתי יודע שהנסיעה שלו כוללת את התקציב אז אני לא הייתי מצביע בעד הנסיעה שלו, ואני גם רואה בחומרה שחסרים חברים מן המניין, זה גם לא בסדר.

מר מאיר דורון: מי חסרים?

מר אורי לוי: אנחנו 11, חסרים.

גב' אורית פפר: יונה, שירלי וגריידי.

מר שרגא קירשנר: אני רוצה לחזק את זה. אני חושב שראש העיר נבחר

ברוב שהוא חסר תקדים, וזה פשוט לא יתכן אפילו לדון על תקציב, עם כל הכבוד, עוד פעם, לכל הנוכחים. לא יתכן לדון אפילו על תקציב אם הוא לא נמצא פה. כי הוא קיבל את כל האמון לממש את כל המדיניות של העירייה.

מר מאיר דורון: אני אענה. א', ראש העיר אכן נבחר, אבל הוא היה

שותף מלא בהכנת התקציב. גם בדיונים הפנימיים. אני כיבדתי את ההערה של אורי, אני רק רוצה כעת מה שאמרת – הוא היה שותף מלא להכנת התקציב, אנחנו ישבנו איתו, דנו איתו. גם בשבוע האחרון, כשקיבלתי ניירות, הייתי איתו לפחות פעמיים ביום בקשר בנושאים האלו. בוועדת הכספים הוא היה נוכח ודנו, יכולים כאן להעיד, יש כאן חבר'ה מוועדת הכספים.

מר אבירם גרובר: אני יכול להגיד לך, היה דיון מאוד רציני. אתה לא

רואה את זה בפרוטוקול, כי הפרוטוקול לא קולט כלום ממה שהיה שם.

מר מאיר דורון: ההערה שאתה אמרת בלאו הכי תירשם, גם יימסר

לו.

מר חיים חשטא: אני רוצה להגיד לך, מאיר. מחמיא לנו שאנחנו

חברי מועצה גם יכולים להעביר תקציב בלי ראש העירייה, כשהוא לא נמצא. מאוד מחמיא לנו. למה לא? הוא היה שותף מלא בוועדת הכספים.

מר שרגא קירשנר: לא רק שאני... מזה שהוא סומך עליי, אני גם סומך

על מאיר והצבעתי בעד זה. אבל אני חושב שביום כזה הוא צריך להתייצב בראש לוקחי האחריות.

מר מאיר דורון: קיבלנו את ההערה, שמענו.

גב' אורית פפר: תקציב רגיל 2009 עומד על כמעט 302 מיליון ₪. ב-

2002 הוא עמד על 230 מיליון ₪, היום הוא הגיע ל-302 מיליון ₪. חלק נכבד בהתפתחות היא של הכנסות עצמיות ושל גידול באוכלוסייה, שבסך הכל היה גידול כמעט של 10% בשנים האלה. זה המצב שקורה בדרך כלל – כולם רוצים את אותה עוגת תקציב או את אותו שטר של לירה, דולר או איך שתקראו לזה. יש עוגת תקציב, לא מצאנו תמונה של עוגת קצפת שכל אחד רוצה ממנה חתיכה. אבל תקציב, אי אפשר לאכול את העוגה ושהיא תישאר שלמה, ויש תמיד מאבק באותו סכום שאפשר להגדיר כהכנסות, כמה הוצאות יכולות

להיות. המאבק הזה מתחיל אצל המנכ"ל במשרד, שכל מחלקה באה ומסבירה מה הצרכים שלה. כל שנה יוצא מכתב, אנחנו אומרים ככה וככה הכנסות, לאור המצב, כלכלת ישראל, כל מחלקה תצמצם בהוצאות שלה, תראה התייעלות, ואם יש ממש פעולות חדשות בגלל שכונות חדשות, למשל כמו נווה גן, צריך להסביר במיוחד. כמובן כל מחלקה רוצה יותר כסף, מתחיל הויכוח במחלקות, כל אחת כמובן מציגה את תוכנית העבודה שלה, אבל בסופו של דבר צריך להיסגר על מספר מסוים.

כשדיברנו על העלאה מ-230 מיליון ש"ח ל-302 מיליון ש"ח, דרך אגב, העוגה הזאת לא משתנה כבר די הרבה שנים. יש לנו סך הכל 18% הכנסות חיצוניות, שזה אומר משרדי ממשלה, או למשל השתתפות הורים, בעצם יותר הכנסות ממשלה, ו-82% שזה הכנסות עצמיות. הכנסות עצמיות זה החל בארנונה, מים וביוב, שהשנה זה קצת פחות, תיכף נגיע לזה. זה אומר אגרות שילוט, חניה, שכר לימוד, גני ילדים. זה המצב של עיריית רמת השרון. כמעט לא סמוכה על שולחנה של הממשלה, ועם זאת העצמאות שלה היא לא לגמרי, למרות שאנחנו מוגדרים בין הרשויות היותר חזקות והעצמאיות. למשל, כשאנחנו מגישים תקציב למשרד הפנים לאשר, אז יש מתוך ה-30 טפסים שצריכים להגיש, 10 פחות שאנחנו מתבקשים. בסך הכל משרדי הממשלה, שזה פנים, רווחה, חינוך ומעט מאוד המשרד לביטחון פנים, החלק שלהם מאוד קטן בעוגה הכללית.

זה התקציב שלנו, שבחברת זה נמצא בעמוד השני או השלישי שלכם. אני אסקור את זה בכלליות. אם היו שאלות איך התקציב גדל כל כך, אז הטור באמצע של הביצוע, והוא ביצוע לא סופי, הוספנו את הנתונים אבל קשה היה לדעת כשהכנו את התקציב. אתם תראו שהגידול הוא בסך הכל לא כל כך דרמטי. אז בואו נתחיל בארנונה. הביצוע של 2008 היה 155 או 156 מיליון ש"ח. אנחנו מתקצבים 163 מיליון ש"ח בשנת 2009. הגידול נובע הן מהתוספת ב-4.57, הן מהאכלוס היותר מלא של נווה גן. יש לנו שטחים חדשים בכל מיני שטחי

תעשייה, בשטחים שאנחנו איתרנו במשך השנה ואנחנו סגרנו עם כל מיני נישומים גדולים במשך השנה קדימה על שומה קצת יותר גבוהה ממה שהיתה שנה שעברה. כמו שזה הוסבר בתוך החוברת, למי שקרא, הבסיס של הארנונה בנוי על השומה הכללית שאנחנו עושים, 90% גבייה, כי זה הממוצע שלנו, 90% גבייה מחלק גדול מהנישומים, למעט משרד הביטחון, למעט הסינמה סיטי, עוד כמה גופים גדולים שאנחנו גובים מהם 100%, שהם מצטרפים ל-90%, וכ-10 מיליון ₪ פיגורים, שזו הערכה בדרך כלל נמוכה, אבל זו הערכה זהירה כדי שלא ניסחף.

מר גיא קלנר: לא הבנתי, ה-90% זה מה-100% או מהפרטיים?

גב' אורית פפר: לא, יש שומה, אנחנו מנטרלים את הדברים שאנחנו גובים 100%, כמו משרד הביטחון, משרד ראש הממשלה, עוד כמה. לא תע"ש, למשל. ואז אנחנו אומרים, ממה שנשאר 90%, מוסיפים את ה-100% של השומות האחרות, שזה משהו כמו בסביבות 20-25 מיליון ₪, ואז לתוספת הזאת אנחנו מוסיפים כ-10 מיליון ₪ פיגורים. שזה הממוצע שלנו, כל שנה אנחנו על זה לוחצים יותר ויותר. דרך אגב, ככל שאנחנו עוברים עם השנים, יותר קשה פיגורים, כי מטבע הדברים הפיגורים שנשארים לנו זה הפיגורים היותר קשים. אבל תמיד צץ לנו איזה נישום חדש שלא מתחשק לו לשלם.

מפעל המים – אתם תראו את זה אחר כך בגרפים, זה סיפור מעניין. היה כמעט 30 מיליון ₪ הכנסות בשנת 2008. שנת 2009, בגלל המעבר לתאגיד, תוקצב בסביבות 5 מיליון ₪, שזה אומר גבייה בינואר-פברואר עבור נובמבר-דצמבר שנה שעברה. התאגיד לא שילם את ההוצאות של מקורות בנובמבר-דצמבר, הוא לא היה ערוך בינואר-פברואר לגבות כולל מע"מ, ולכן אנחנו עדיין גובים את ינואר-פברואר בתוספת פיגורים, שאנחנו פשוט רשמנו את הפיגורים שהיה לנו כפי שגבינו בשנת 2008, אז הוספנו את הפיגורים של 2008

, כי גם כשזה עובר לתאגיד הפיגורים נשארים שלנו, מה שהיה מ-2008 ואחורה. אז זה סך הכל הכנסה של 5 מיליון ₪.

עצמיות חינוך ועצמיות רווחה – אין שינוי גדול. עצמיות חינוך זה בדרך כלל שכר לימוד גני ילדים, מה שאנחנו גובים מהמחוננים, כל מיני חוגים שאנחנו עושים. רווחה – המשתמשים בשירותי הרווחה משלמים בהכנסות עצמיות, או השתתפות בכל מיני שירותים שמשרד הרווחה משלם את רובו, או התחנה לייעוץ למשפחה. שזה יחסית סכומים קטנים אבל זה סכומים יפים. עצמיות אחר זה גדל מאוד לעומת השנה, כשהשינוי הדרמטי הוא אותם 20 מיליון ₪, אתם תראו את זה אחר כך בפירעון מלוות. העירייה לקחה באוגוסט, בספטמבר, הלוואה של 20 מיליון ₪ על פיתוח עד הכניסה של נווה גן. האמת היא שעשינו עסקה בכלל לא רעה, לא כל כך בכוונה – לקחנו 20 מיליון ₪ בריבית פריים מינוס 0.8. אני לא יודעת מה יהיה כשהנגיד יוריד עוד קצת את הריבית. האמת היא, עוד חודש לא היו נותנים לנו את הריבית הזאת. אנחנו אמורים להחזיר את זה באוגוסט-ספטמבר 2009, לפי הנחיות משרד הפנים ההחזר מתקצב בתקציב הרגיל, אתם תראו את זה בפירעון של ההלוואות, אבל המקור של זה, זה היטל השבחה. אנחנו לוקחים את זה מתקציב הפיתוח, מהכנסות היטל השבחה, ומכניסים את זה לתוך התקציב הרגיל כדי שיהיה מקור, זה שקוף – 20 מיליון ₪ מול 20 מיליון ₪. אז יש פה גידול דרמטי לכאורה בהכנסות עצמיות, אבל מול זה יש הוצאות של הלוואות.

מר אבירם גרובר: זה מהכנסות של היטלי השבחה השנה.

גב' אורית פפר: ב-2009.

מר אבירם גרובר: אם יהיו.

גב' אורית פפר: אנחנו בונים על הפתיחה של נווה גן. זה נלקח

במפורש רק לשנה אחת בתקווה, בידיעה, מה שקורה, שנווה גן ייפתח, ואז ה-

20 מיליון ₪ הראשונים שנכנסים לעירייה מיועדים צבוע להחזר ההלוואה הזאת, כדי שזה לא ייגרר.

מר עידן למדן: היטלי השבחה לא אמורים ללכת לתקציב הפיתוח?

גב' אורית פפר: אני הסברתי – כשלוקחים הלוואה עבור עבודות

פיתוח, אז גם מחזירים את זה מכספי פיתוח. ההלוואה שנלקחה לא היתה לאזן את התקציב הרגיל, ההכנסה לא נכנסה לתקציב הרגיל, היא נכנסה לעבודות פיתוח ועל סמך זה שנה שעברה אישרנו לקראת סוף הקדנציה עדכון של תקציב הפיתוח, שהמימון שלו היה 20 מיליון ₪ הלוואות. ההחזר אבל, זו פשוט טכניקה, נעשה בתוך התקציב הרגיל. בטבלה שלכם פה אתם רואים, היה פירעון מלוות.

מר עידן למדן: למה ההחזר של זה וזה, זה לא מופיע פשוט

בתקציב הבלתי רגיל?

גב' אורית פפר: כי ההנחיה היא לרשום את זה בתקציב הרגיל.

מר אבירם גרובר: למה שימשו ה-20 מיליון ₪?

גב' אורית פפר: לכל מיני עבודות פיתוח שאושרו בסוף הקדנציה

הקודמת, כשהמקור של זה היה ההכנסות מנווה גן. היה עיכוב בהכנסות מנווה גן, וזה נלקח לשנה כדי שזה לא יישאר לדורות הבאים חובות. יכולנו לקחת את זה ל-15 שנה וזה היה נבלע פה בכל הפירעון מלוות. בכל מקרה, מועברים 20 מיליון ₪, זה לא מתקציב הפיתוח, מהיטלי השבחה מועברים להחזר הלוואות פיתוח וגם זה ייצא כהלוואה.

מר אבירם גרובר: זה כאילו היה לנו גירעון של 20 מיליון ₪ שנה

שעברה.

גב' אורית פפר: לא היה לנו גירעון, לא היינו חייבים לעשות

עבודות.

מר אבירם גרובר: עשיתם.

גב' אורית פפר: עשינו אחרי שקיבלנו את האישור של ההלוואה. אחרת היו דברים שלא נכנסים. אני רק רוצה להסביר משהו – בתוך ההכנסות יש סעיף שנקרא היטלי פיתוח למימון פירעון מלוות, הכנסות. זו לא ההלוואה היחידה שלקחנו לפיתוח ומוחזרת דרך התקציב הרגיל. בשנה שעברה זה היה 9 מיליון ₪. אתם גם תראו את זה, בחוברת שלכם היה כתוב פירעון מלוות. אבל בשנה שעברה העברנו 9 מיליון ₪ מתקציב הפיתוח. אני אעשה אחרת: ההלוואות שעירייה לוקחת מתחלקות לשני סוגים. ב-2002 עיריית רמת השרון לקחה 15 מיליון ₪ הלוואות לכיסוי גירעון בתקציב הרגיל. זה היה חלק מתוכנית הבראה של עיריית רמת השרון בשנת 2002. היא לקחה 15 מיליון ₪ הלוואות בתקציב הרגיל ו-15 מיליון ₪ הלוואות בתקציב הפיתוח. כל דבר ששייך להלוואות בתקציב הפיתוח ומשמש לעבודות פיתוח חייב להיות ממקור של פיתוח. אם זה אגרות, אם לקחת הלוואה לצורך סלילת כביש, אתה מחזיר את זה מאגרות כביש. אם לקחת לצורך בניית בית ספר, אתה מחזיר את זה מהיטלי השבחה. כל שנה אנחנו עושים חישוב אם סך הכל המלוות שלנו הן 32 מיליון ₪, 32 מיליון ₪ החזר פירעון מלוות, אנחנו מעבירים בשנת 2009 28 מיליון ₪. 4 מיליון ₪ ממומנים ע"י התקציב הרגיל, כי זה נלקח לפני 7 שנים לכיסוי גירעון בתקציב הרגיל. זה ההנחיות של משרד הפנים.

מר מאיר דורון: ברשותך, אני רוצה רק להוסיף. אתה שאלת קודם שאלה מדוע לקחנו את ה-20 מיליון ₪.

מר אבירם גרובר: ברור לי למה לקחתם.

מר מאיר דורון: אני עונה. מאחר שהיינו אמורים לקבל את ההכנסות האלו מנוה גן בחודשים בין יוני לספטמבר, היו צריכים להיכנס בסביבות 10 מיליון דולר, פלוס מינוס, מנוה גן. אבל בגלל עיריית תל אביב וכל זה, קיבלנו דחייה ולא יכולנו לתת להם את ההיתרים, עד עכשיו לא יכולנו לתת את ההיתרים. השבוע קיבלנו את ההיתר לתת להם את ההיתרים.

שמו לנו תנאים שבדרך כלל אין לעיר אחרת, כמו לעשות כבישים, את הביוב והמים, ומשרד הבריאות. כל מיני תנאים. אני לא נכנס לזה. אבל אנחנו כעת מתחילים להוציא כבר השבוע, נדמה לי 232 יחידות דיור ואנחנו נוציא עוד יחידות דיור. ואז זה בערך 30,000 דולר על יחידת דיור פלוס-מינוס. זאת אומרת, שאנחנו נגיע כעת, כבר בחודשים הקרובים, ל-10 מיליון דולר. זאת הסיבה שההלוואה נלקחה לשנה, שהיא תוחזר תוך שנה באותה ריבית שאמרה הגזברית.

גב' אורית פפר: זה בלי ריבית.

מר אבירם גרונר: והכסף הזה מספיק לכל מה שצריך לנווה גן?

גב' אורית פפר: לא, זה לא היה עבור נווה גן. היטלי השבחה לא נכנסים לנווה גן בעיקרון. לנווה גן יש אגרות פיתוח משלהם שנמצאים בחשבון נפרד, מיועד רק לנווה גן. זה רק היטלי השבחה.

עברנו על העצמיות, אתם רואים, עצמיות 234 מיליון ₪ מתוך תקציב של 302 מיליון ₪. תקבולי משרד החינוך – תקבולים ממשרדי ממשלה, אנחנו בסך הכל עושים את זה בצורה מאוד שמרנית, אם כי אף אחד לא יודע מה יהיה אחרי הבחירות, איך ייראה התקציב. אנחנו כבר שמענו על כל מיני דברים. דרך אגב, חלק מחוק ההסדרים במשק מבקש לקחת את כל ההכנסות ממשרדים ממשלתיים ולשים את זה בקרן של הממשלה שתחליט מה לעשות עם זה. אצלנו זה פחות 20 מיליון ₪, אני לא רואה אם זה יקרה בשנה הבאה. הם גם אומרים שבהדרגה הם ייקחו את זה לרשויות, לא ברור מה יהיה, לא ברור איך יתחלקו. גם לא ברור לי מתי יהיה תקציב למדינת ישראל, אז אנחנו גם לא יודעים למשל כל מיני דברים ממשרד החינוך, כי יש כל מיני רעיונות להעביר כספים לפריפריה. למשל, אנחנו לא ידענו עד דקה לפני שהעברנו סופית את התקציב אם המשרד לביטחון פנים ימשיך לממן עד סוף שנת הלימודים הזאת את השמירה בבתי ספר או לא ימשיך לממן. כל יום קיבלנו

הודעה אחרת. בסופו של דבר קיבלנו הודעה שהוא ימשיך לממן. בסך הכל בכל התקציב שלנו זה מתבטא ב-600,000 ₪ לשנה, אבל לא ידענו אם להכניס אותו.

אז תקבולים ממשרד החינוך, כמו שאתם רואים, הם פחותים ב-2 מיליון ₪ פחות ממה שקרה בפועל בנת 2008. חלק מזה בגלל שקיבלנו שיפוי ממשרד החינוך על ההסכם של המורים, שקרה בשלהי 2007-2008. אנחנו לא יודעים מה יהיה ב-2009. יהיה הסכם חדש – ישפו אותנו כנראה, אני מקווה. אבל זה התקציב, שמרני ככל שאפשר, עם מה שאנחנו יודעים. תקבולים ממשרד הרווחה אותו דבר בדיוק. שוב, אתם רואים ביצוע 13,200,000 ₪, תקציב 13,100,000 ₪. אנחנו באמת לא יודעים מה יקרה עם משרד הרווחה השנה, אבל זה מה שאנחנו יודעים כרגע.

תקבולים ממשלתיים. תשימו לב שביצוע 2008 גבוה בכמעט 4 מיליון ₪ מהתקציב שהיה מתוכנן. אנחנו קיבלנו מענק להקמת תאגיד המים. זה מתחלק 50% לשנת 2008, 25% ב-2009 ו-25% ב-2010. בגלל זה ב-2009 זה רק 3,741,000 ₪ לעומת 5,900,000 ₪. יתר התקבולים ממשרדים אחרים זה המשרד לביטחון פנים, אנחנו מקבלים ממשרד הפנים קצת כסף, כמה גרושים מכל זה. עיקר הסכום הוא מהמענק להקמת תאגיד מים. הנחות בארנונה בפועל היו השנה יותר ממה שתקצבנו. לא היה לנו כאן את הנתון, אבל הוא היה יותר גבוה. אנחנו צופים שכנראה בנה הבאה יהיה קצת יותר הנחות מארנונה ובגלל זה תקצבנו את זה. הנחות בארנונה זה סעיף שאתם תראו אותו גם בהכנסות וגם בהוצאות, זה הנחיות משרד הפנים. להתייחס לזה כאילו הכנסה ולהתייחס לזה כהוצאה. אז זה בדיוק שקוף, אותו סכום של הנחות ארנונה יופיע גם בהוצאות.

מר גיא קלנר: אורית, זה לא אופטימי קצת לאור המיתון המתרחש עלינו?

מה, ה-15,700?

גב' אורית פפר:

אם בפועל היה 14,400 ועלית ל-15,700 כש-2009

מר גיא קלנר:

צפויה להיות קטלנית, בטח ביישוב כמו שלנו עם הרבה מעמד ביניים.

אז הסברתי, זה גם יהיה בהוצאות בדיוק אותו

גב' אורית פפר:

סיפור.

בסדר, אבל מבחינת הנחת התקציב.

מר גיא קלנר:

אז שוב, המספר הוא שקוף. זה מופיע בהוצאות, זה

גב' אורית פפר:

מופיע בהכנסות.

אז זה תוך כדי תנועה?

מר גיא קלנר:

אין מה לעשות, זאת ההנחיה. אין ספק שזה מוריד

גב' אורית פפר:

לי מהארנונה שאני גובה, אבל מבחינת רישום זה אותו דבר. אתה צריך

להתייחס לזה כאילו שזה הכנסה.

עכשיו יהיו לכם כמה שקפים של אותן וריאציות, תרגום של המספרים על

טבלה, שיסביר לכם כל מיני חתכים. אם אתם רואים, אנחנו עשינו 2007-2009

, פשוט לא נכנס בכזה שקף הרבה יותר. אתם רואים שיש לנו צפי, מה ששאלת

עכשיו הנחות בארנונה, להערכתנו כן יגדל, אבל שוב, זה שקוף לנו בתקציב.

משרדים אחרים – הגידול 2.24 זה הגידול במענק להקמת התאגיד, וזה הכל

חלוקת הכנסות עפ"י תקציב ולא עפ"י ביצוע. משרד הפנים נשאר אותו דבר.

משרד הרווחה, מכיוון שזה מספרים עגולים פלוס-מינוס נשאר אותו דבר.

משרד החינוך גם נשאר אותו דבר, אבל אתם תראו אחר כך את הבעייתיות

בזה שהוא נשאר אותו דבר משום שמספר התלמידים שלנו מאוד גדל ברמת

השרון.

עצמיות – הגידול מתבטא, שוב, ה-20 מיליון שם החזר הלוואה שזה בום אחד

גדול, ובגלל זה הכחול פתאום מתייצב על 64. רואים את העמודה אחת לפני

הטור הימני, מפעל המים, אתם רואים את השינוי, שזה מצטמצם. דרך אגב,

בשנה הבאה, ב-2010, זה לא יהיה יותר מ-2-1 מיליון ₪, תלוי בכמה פיגורים שייגבו פה.

הארנונה צומחת, אין מה לעשות. אנחנו עובדים מאוד קשה על הקטע של הארנונה. רק בשביל לסבר את האוזן, בשנת 2001, כשאני הגעתי הנה, הארנונה נעה בין 100 ל-110 מיליון ₪ גבייה.

מר גיא קלנר: כמה זה באחוזים היה?

גב' אורית פפר: מ-110 ל-160. זה 45%.

מר גיא קלנר: לא, כמה אחוזי גבייה? את אומרת 90% אנחנו עומדים היום.

גב' אורית פפר: הבעיה זה לא זה. כשאני באתי אחוזי הגבייה היו יותר גבוהים.

מר גיא קלנר: יותר גבוהים?

גב' אורית פפר: ברור. השאלה מה הבסיס. לא ראו כמה דברים פה.

היו דברים פשוט שלא ביקשו מהם ארנונה. אז אם גבו 100 והבסיס היה 110, אז זה הרבה יותר גבוה. אבל אם אני גובה היום 160 והבסיס שלי הוא 200, כאילו אחוז הגבייה שלי יותר נמוך.

מר מאיר דורון: רק על המדידות של הבתים-

גב' אורית פפר: עזוב את המדידות של הבתים. מאיר, בוא נתחיל מפי גלילות.

מר מאיר דורון: פי גלילות גם. אבל רק על המדידות של הבתים היה 10 מיליון ₪ לשנה.

גב' אורית פפר: אבל מאיר, אלקו, פי גלילות והצבא ביחד, יצא לנו 30 מיליון ₪ לשנה. לא צריך ללכת רחוק. והסינמה סיטי לא היתה. זה לא בגללי, זה לא בגלל האנשים שלי.

עצמיות, שוב, זה אותו דבר, זה מתפתח העצמיות, מה שהסברתי לכם, זה חוץ מארנונה. עצמיות, אתם רואים, צומח בשנת 2009, הרבה בגלל החזר ההלוואות. זה מספרים קטנים, אנחנו כן מתכננים שינוי בגבייה של קנסות החניה. עד היום זה היה אצל עורך דין חיצוני, אנחנו מתכננים לעשות את זה ע"י העבודה הפנימית, כיוון שאנחנו התחלנו מאוד להתמחות בגבייה מינהלית. גם כל בתי המשפט, כל בתי המשפט המקומיים, שבתי המשפט משום מה הפסיקו לגבות עבורנו, היתה איזה החלטה במשרד המשפטים, בסוף השנה קיבלנו אישור שמנהל האכיפה שלנו גם יוכל לגבות את גזרי הדין ע"י אכיפה מנהלית. אנחנו נפעיל את זה שנה הבאה באופן עצמאי ע"י החניה ובזה אנחנו ממש מתמקצעים, הן בארנונה, מים, חניה, קנסות חניה וגזרי דין בבתי משפט מקומיים. סתם קנסות, אנחנו נהפוך את זה לעבודה עצמית ובסך הכל יהיה לנו, אני מאמינה, יותר הכנסות, כאשר העלות היא הרבה יותר נמוכה.

מר גיא קלנר: מה המספר האבסולוטי של קנסות החניה?

גב' אורית פפר: כמה קנסות או בכסף?

מר גיא קלנר: בכסף.

גב' אורית פפר: אני תקצבתי שנה הבאה הכנסות של 3.5 מיליון ₪.

מר גיא קלנר: לעומת 2.8.

גב' אורית פפר: לא, זה 2.8 נטו. עורך הדין לקח 20%. ההוצאה

אצלי מתבטאת בעובדים. עד היום פשוט לקח 20% מכל הכנסה.

מר גיא קלנר: צריך להיות שם עלייה של 20%-30%.

גב' אורית פפר: גם בגלל ששנה שעברה היתה לנו בעיה עם פקחים

ועכשיו גייסנו פקחים.

מר גיא קלנר: וגם יש לנו פחות רחובות אז יהיו יותר דו"חות.

סתם.

- גב' אורית פפר:** הכנסות ממשלה – העיר גדלה, התקציב גדל והכנסות הממשלה, כמו שאתם רואים, נראה אותו דבר בדיוק. אין אינפלציה, אין גידול תושבים, אין כלום. אין כסף. הממשלה, כולם יודעים, זה המצב.
- מר אבירם גרובר:** צפי פגיעה השנה הזאת.
- גב' אורית פפר:** ב-2010 אולי, ב-2009 כבר לא.
- מר אבירם גרובר:** למה לא?
- גב' אורית פפר:** כי כמה שנים ייקח להם להעביר את התקציב.
- מר אבירם גרובר:** תקציב 2009 עוד לא אושר.
- גב' אורית פפר:** בדיוק. מתי הוא יאושר? יולי?
- מר אבירם גרובר:** יומיים אחרי הבחירות, זה יהיה הדבר הראשון.
- מר מאיר דורון:** מה יומיים? אין תקציב.
- גב' אורית פפר:** אין דבר כזה. אין ועדת כספים.
- עברנו להוצאות. חברה, זה שווה להכנסות. תקציב עירייה שווה הכנסות הוצאות, אין כאן משחקים. אין הפתעות.
- מלוות – הטור השמאלי. 20 מיליון ש"ח הפרש. חזרנו להסבר שהיה זה ההפרשים. זה לא כל כך 2006, זה 2007 עד 2009. לא נורא, צחי. זה 2007-2009, אנחנו מתנצלים.
- פעולות – הפעולות גדלו השנה ב-4 מיליון ש"ח, כל מיני פעולות בעיר. בייחוד היטלי אשפה שגדלים בצורה היסטורית בלי שליטה של העירייה, תשלומי חברת חשמל, דברים שבסך הכל מצטברים, מופיע פה בפעולות. תשלומי גמלה זה הפנסיונרים שלנו, פחות או יותר נשאר אותו דבר. והשכר שעולה השנה. אני רוצה להגיד משהו על השכר, אם דיברנו על להיות אופטימיים-פסימיים. עד היום וגם עכשיו, סוף דצמבר עבר מזמן, אף אחד לא יודע. יש הסכם שכר שנחתם לפני שנה, שנה ומשהו, שאמר שבשנת 2008, במשך השנה, העובדים יקבלו 1.5% תוספת לשכר, בדצמבר 2008 הם יקבלו עוד 1.5%, שירוך על פני

כל 2009, בסך הכל 3%, ובדצמבר 2009 עוד 2%. זה מתווסף לאחוז ותק שעולה לכל אחד, לרוב האנשים עולה המשכורת ב-1% בצורה אוטומטית בגלל ותק. התרגום הפשוט זה 1.5, 1.5 לעומת שנת 2008, ועוד 1%, 4%. אני תקצבתי לפי 4%. הבעיה היחידה שבדצמבר 2008 לא שולם ה-1.5%. מדובר על זה שיפתחו את הסכמי השכר לאור המצב הכלכלי, אין תשובה. עשיתי פה הנחה מאוד חזקה, עדיף לי היה להגדיל את השכר ב-4% מאשר להגדיל את השכר רק ב-2% או ב-1% או ב-1.5% ושאנחנו לא נדע מה קורה. התקציב הזה נעשה בהנחות, מה שידענו. לא ידענו אם תהיה לנו פגיעה. אמרת 'צפי פגיעה', לא יודעת מה תהיה הפגיעה, אף אחד לא יודע. אם מחר לוקחים לנו 20 מיליון ש"ח מהארנונה באמת אפשר לסגור את עיריית רמת השרון, אבל עיריית תל אביב, שמעתי, ורמת גן, זה סכומים כל כך גדולים, אז באמת אני לא יודעת מה יהיה. אותו דבר עם השכר. ההנחה שלי עם מה שאני יודעת היום, נכון להרגע אין הסכם שכר. נכון להיום זה רק 1%. אז יש פה תוספת 4%, יכול להיות שהיא לא תהיה. אני מניחה שיהיה תיקון תקציב בשנת 2009, חייב להיות אחרי שיהיה תקציב מדינה ויהיו כל מיני החלטות. אז זו ההנחה, ככה בנינו את התקציב ל-2009.

מר גיא קלנר: מ-7 ל-9 היו גידולים בכמויות עובדים?

גב' אורית פפר: מה שקרה, במעבר מ-7 ל-8 יש קצת ירידה, ביטלו

למלכ"רים את מס המעסיקים ואז ירד באיזה 4% העלויות.

מר גיא קלנר: אז על אחת כמה וכמה אז 7, 8 ו-9 עולה. זה

גידולים בשכר או גידולים גם בשכר וגם בראשים עובדים?

גב' אורית פפר: יש תוספת עובדים, השכר הזה הוא גם שכר מורים.

בגלל זה אמרתי שלא דיברתי על מורים. מה שקרה ב-2008, היה הסכם שכר

די היסטרי עם המורים, ואתם גם תראו את זה בהוצאות חינוך. מורי תיכון

משולמים על ידינו. אני גם אמרתי קודם ששרד החינוך הגדיל לנו חד פעמי,

כנראה, את ההשתתפות שלו, כי בבת אחת שילמו הרבה מאוד כסף. זה מתבטא ב-2009 בהרבה מאוד כסף. אז חוץ מהשכר של העובדים, של ה-4%, היה גידול גם בשכר של המורים, וזה מאוד משמעותי. יש לנו גם תוספת מורים. דרך אגב, יש לכם בטבלה כוח אדם, אבל אנחנו נגיע אחר כך לשקף של זה.

???: בכמה אחוז הגידול?

גב' אורית פפר: ההסכם שלהם, היה גידול של פרץ, אני עד היום לא הבנתי כמה היה. אבל היה גידול של 3, 4, 5, 20 אחוז, תלוי כל מורה.

???: הממוצע 7%.

גב' אורית פפר: לא יודעת. אני מודה, לא הבנתי אותו.

???: יש פה כמה שאילתות גם על העניין הזה, הגדלת מספר המורים.

גב' אורית פפר: אם אתם רוצים אחרי. הטבלה הזאת זו הטבלה שיש לכם גם בספר, היא הראי של הטבלה של ההכנסות. שכר כללי וגמלאות, אתם רואים, יש תוספת ביצוע 55 מיליון ש"ח, תקציב 2009 58 מיליון ש"ח. פעולות כלליות נשארו פחות או יותר אותו דבר. אנחנו ניכנס אחר כך, אנחנו ניסינו בחלק מהדברים קצת להתייעל, או לצמצם חלק מהדברים. לעומת זאת, בפינוי אשפה, היטלי אשפה, אין לנו שליטה, חוקקו חוק בעניין הזה אז אין לנו שליטה על הנושא הזה. מפעל המים, אתם רואים, ההוצאות שלו הן יחסית מאוד נמוכות, יחסית להכנסות יש הוצאות נמוכות. בגלל שההוצאות שלנו יהיו מאוד נמוכות ובסך הכל השכר... זה חלק מההוצאות שנשארו לנו על מפעל המים. מפעל המים דרש שכר של העובדים, שאנחנו נקבל עליהם הכנסות מתאגיד המים, פשוט עובדים שמושאלים מאתנו. שכר עובדי החינוך, כמו שאתם רואים, נשאר כמעט אותו דבר, אבל לעומת התקציב שהיה 47, זה הגידול היחסית חד של המורים.

פעולות חינוך הגדלנו ב-800,000 ₪ לעומת הביצוע, אבל לעומת התקצוב אנחנו הגדלנו ב-1.5 מיליון ₪. שכר עובדי רווחה גדל, מעבר לתוספת המתוכננת של השכר אנחנו הגדלנו במשרה את עובדי הרווחה, מתוקצבים.

מר אבירם גרובר: כמה תלמידים יש השנה לעומת שנה שעברה?

גב' מיכל מנקס: 6,996.

גב' אורית פפר: יש לנו 100 תלמידים יותר, אבל ב-100 תלמידים

האלה יש ירידה יחסית בתיכון ויש גידול בילדים יחסית הקטנים, שזה גני ילדים וכיתות א'-ב'. תדעו לכם שיש פה תוספת מאוד גדולה של אוכלוסייה צעירה בכלל. אנחנו רואים את זה, אנחנו רואים את הגידול. אם ב-2002 במסגרת תוכנית ההבראה, כשאני הגעתי, סגרנו 4 או 5 גני ילדים, בספטמבר 2008 פתחנו 4 גני ילדים חדשים, ואתם תראו את זה גם בתקציב הפיתוח – ספטמבר 2009 יש ביקוש לעוד 3-4 גנים.

פירעון מלוות – שוב חזרתי לעניין שהיה שם בהגדלה בהכנסות עצמיות. אתם רואים פה את פירעון המלוות, זה 20 מיליון ₪ כמעט הפרש. הוצאות מימון השנה מה שיהיה הוצאות מימון קצת ירדו, כי גם הריבית, אם היה וכל מיני עלויות, קצת ירד, אבל פחות או יותר אנחנו נשארים על אותו דבר. הנחות בארנונה, גיא, למה ששאלת – 15,700 מופיע פה, מספר שקוף.

זהו. סך הכל ההוצאות, באופן מפתיע, שווה לסך הכל ההכנסות. במציאות בדרך כלל אנחנו גומרים מאוזנים. תראו, אני לא אחראית על 2009. 2008 אני יודעת מה התוצאה.

חלוקת הוצאות 2009: שוב, אותו פירוט עלויות שיש לכם פה, מחולק. אתם רואים שיש שני סעיפים עיקריים. בעצם יש פעולות כלליות שזה 28%, שכר עובדי חינוך פלוס פעולות חינוך זה גם 28%, זה בדיוק שווה ערך לפעולות הכלליות בעיר, כשהפעולות הכלליות זה כל דבר, החל מהדלקת חשמל ברחובות, פינוי אשפה וגזם וכל דבר שנותן שירותים לתושבים פה. כל פעולות

הרווחה, שכר ופעולות זה 9%, פירעון מלוות השנה מאוד יוצא דופן לעומת שנים קודמות, זה 10%, חד פעמי. הוצאות מימון זה לא אפס, אבל מהתקציב בסך הכל, ושכר כללי אצלנו והגמלאות ביחד זה 19%, תדעו לכם שזה יחסית אחוז נמוך. זה פילוח העוגה שלנו.

זה בדרך אחרת להראות לכם את השינויים שהיו בתקציב. בסך הכל, אם אתם רואים, למעט השינוי הדרמטי במפעל המים והשינוי הדרמטי בפירעון מלוות, אין לנו פה יותר מדי שינויים. אתם רואים את הקפיצה של פירעון המלוות ואת הירידה של מפעל המים, זה מאוד צועק פה בגדול.

בשביל לסבר את האוזן, חלוקת הכנסות לתושבים, איך זה מתחלק. אתם כתושבים תגידו לי שזה לא בסדר, אבל זה חוזר לעניין שרק 18% מההכנסות שלנו זה משרדי ממשלה. אז פר תושב כמעט 3,800 ₪ לתושב זה ארנונה לשנה. מפעל המים אני שמה בצד כי זה ממש לא רלוונטי כרגע. הכנסות ממשד החינוך זה כמעט 800 ₪ לתושב. זה לא מדויק, כי זה בעצם היה צריך להיות פר תלמיד, אבל אנחנו משווים פה על אותו בסיס. כל המשרדים האחרים – משרד הרווחה זה 305 ₪ לתושב. שוב, זה בעצם צריך להיות פר הלקוחות שמשתמשים בשירותים של הרווחה, כמו מי שמשמש בשירותי החינוך. עצמיות – שוב, עצמיות מוטה כלפי מעלה בגלל העניין של החזר ההלוואות.

מר גיא קלנר: זה מעניין. יש נתונים השוואתיים לרשויות אחרות

על הפרמטרים האלה, איך אנחנו נמצאים בהם?

גב' אורית פפר: לא יודעת. בטוח שזה שונה. רשות שיש לה הרבה

מענקים זה לא ככה.

מר אבירם גרונר: בהרצליה ההוצאה לחינוך, רווחה ונוער היא 46%

מהתקציב, אצלנו 36%.

מר מאיר דורון: מפני שזה לא ביחד.

גב' אורית פפר: בוא אני אסביר לך משהו. לנו יש את אגודת

הספורט, שזה לא מופיע בתוך הוצאות.

מר גיא קלנר: היא צודקת, כי השירות ניתן מחוץ לתקציב.

גב' אורית פפר: אני לא יודעת איך המתנ"סים מתוקצבים בתוך

עיריית הרצליה, משום שאצלנו למשל, המתנ"ס ואגודת הספורט בכלל לא מופיע בחינוך ורווחה. זה מופיע בפעולות אחרות.

מר אבירם גרובר: יש חינוך, נוער וספורט באותה קבוצה.

גב' אורית פפר: זה משנה איך אתה סופר את זה ולאיפה אתה

מכניס את הדברים.

מר מאיר דורון: אבי, אי אפשר להשוות בין רשויות אם אתה לא

לוקח מה בדיוק זה כולל. ירושלים זה בכלל משהו אחר, שם כל מערכות החינוך הן אחרות.

גב' אורית פפר: אני מציעה שתשווה חינוך לחינוך ורווחה לרווחה.

ספורט ותרבות מאוד משנה.

מר מאיר דורון: ההוצאה שלנו לתלמיד היא יותר גדולה מהרצליה.

מר אבירם גרובר: כשאני בדקתי את הנתון הזה, לראות איפה

אנחנו...

גב' אורית פפר: אבל אתה לא משווה אצלנו נוער וספורט. אבי אין

לך את הנתון של נוער וספורט פה, איפה ראית 36%?

מר אבירם גרובר: יש פה פעילויות.

גב' אורית פפר: לא, אין נוער וספורט. זה נמצא בפעולות כלליות.

זה נתון יותר מעניין מהכנסות כי הוא יותר משמעותי – איך הכסף בעצם מתחלק פר התושבים. זאת אומרת, התושבים, אם הם משלמים לכל תושב כמעט 3,800 ₪ פר תושב ארנונה, שזה בעצם ההוצאה שלהם, מה הם מקבלים תמורת זה, כי הכסף הרי חוזר לתושבים. אז אנחנו רואים פה בשירותים

כלליים, שכר ופעולות – זאת אומרת השירותים הכלליים שמקבלים התושבים, ההוצאה פר תושב היא 3,300 ₪ לתושב. חינוך – ההוצאה פר תושב היא כמעט 2,000 ₪, 1,973 ₪ לתושב. זאת אומרת, כפי שאתם רואים פה, התושבים מקבלים בשירותים הכלליים פלוס החינוך למעלה מ-5,200 ₪ פר תושב, הרווחה זה 575 ₪ לתושב וכל האדום הזה מול מה הכנסות הממשלה פר תושב, זה 1,212 ₪ לתושב הכנסות ממשלה, שאמור לכסות את כל מה שהתושבים מקבלים פה. שוב חזרנו לפרופורציה. עיריית רמת השרון מחזיקה את עצמה לבד. זהו, אתם יכולים להגיד: 'זה לא צריך להיות ככה, זה כן צריך להיות ככה'. כשמדינת ישראל מקצצת במענקים שלה, העירייה יכולה עדיין לעמוד על הרגליים שלה. זה הפלוס הכי גדול.

מר אבירם גרובר: זה התושבים מחזיקים את עצמם, לא העירייה.

גב' אורית פפר: נכון. התושבים מחזיקים את עצמם, ברור שהם מחזיקים את עצמם.

מר גיא קלנר: העירייה זה התושבים, זה בסדר.

גב' אורית פפר: העירייה לא הולכת הביתה עם הכסף, העירייה מחזיקה לתושבים את הכסף. גם לוועדה החקלאית.

שירותים מקומיים. עכשיו יש פה כמה שקפים שאנחנו פרטנו סעיפים קטנים בתוך התקציב בשביל להראות את ההתפתחות של ההוצאות על פני השנים. בשנת 2006 שירותים מקומיים, כשאתם רואים פה פירוט פיננסי אשפה, שירותי ביטחון, כיבוי אש, מניעת אלימות וסמים, הנדסה, טיפול, כבישים, חשמל, גינון, Whatever, היה 53 מיליון ₪ הוצאות בתקציב בשנת 2006. שנת 2009 מדובר כמעט על 65 מיליון ₪, שזה גידול בסך הכל בשירותים לתושבים. תראו, זה לא הרבה כסף. הגידול בהוצאה בפיקוח העירוני והשיטור הקהילתי, זה לא הרבה כסף בסך הכל בעוגה של 300 מיליון ₪. אבל בסך הכל היה פה איזשהו נתח של העוגה של כמעט 3 מיליון ₪ של השקעה בפיקוח העירוני,

בשיטור הקהילתי. זה צריך להגיד משהו, לפחות עד השנה, בשנה שעברה ובנים קודמות אנחנו שמענו פה את הצורך בהגדלת הביטחון האישי. לפחות בכסף, זה מה שזה מתבטא. דרך אגב, המכוננית הזאת כבר לא קיימת, אבל התמונה יפה.

ניקיון רחובות, פינוי אשפה – משנת 2005 השקענו 18 מיליון ₪, שנת 2009 זה כמעט 23 מיליון ₪, כשבצד אחד אנחנו מגדילים כל שנה לטון אשפה, היטל ההטמנה שהממשלה החליטה כל שנה להגדיל 10 ₪ פלוס מע"מ, פלוס התייקרויות, לטון אשפה, זה המון כסף. זה מגדיל לנו את ההוצאות כל שנה בסכומים אדירים. מצד שני, אנחנו חושבים איך להתייעל בפינוי אשפה בלי לפגוע בשירות לתושב. אנחנו הקטנו קצת את ההוצאות באופן יחסי מתוך מגמה להתייעל בלי לפגוע בשירותים לתושב.

מר עידן למדן: יש לי שאלה על שני השקפים האלה, על זה והקודם. מה שאת הראית לנו זה נטו או ברוטו? זאת אומרת, כשאת מראה לנו את ההשקעה העולה, האם זה כולל את השכר, כמה מתוך זה זה פרופר לתושב וכמה מתוך זה מוקדש למשכורות?

גב' אורית פפר: ומה העובדים עושים? הם גם נותנים שירות לתושב. פיקוח עירוני זה שירות לתושב כולל שכר.

מר עידן למדן: אבל אני רוצה לראות את הדבר הזה, עד כמה באמת זה הוביל להתייעלות באיכות הפיקוח או באיכות התברואה לעומת איכות השכר. את יכולה להראות לי את זה?

גב' אורית פפר: ההוצאה בתברואה לא היתה בגלל תוספת עובדים, אלא הרבה הוסיפו. אנחנו עובדים עם קבלן אשפה, כך שרוב ההוצאה באשפה היא על הקבלנים החיצוניים, ולהם אנחנו הגדלנו בשנים הקודמות את ההיקף. מפנים בשבת, מפנים אחרי הצהריים, יש ניקיון בשטחים הפתוחים אחרי הצהריים, בגינות הציבוריות. זה לא עובדי עירייה, זה עובדי קבלן. אז

אני לא יודעת איך אתה תקרא לזה, עדיין זה שכר של מישהו, אבל זה עובדים חיצוניים. הפיקוח, הגדלנו את מצבת הפיקוח העירוני וגם הוספנו שעות, שזה הרבה כסף יותר לשכר, אבל גם הגדלנו בפעולות, בכל מיני פעולות אכיפה. מים – אני חוזרת לנקודה, זה שינוי דרמטי, נורא יפה המים, שנה הבאה בטח בכלל יוציאו את השקף הזה. אתם רואים, זו הצמיחה האדירה פה. מה שהיה לנו חשוב בשנים הקודמות להראות לכם – הרציונל של המים בזמנו להעביר לתאגידי מים, בסופו של דבר החוצה, אם תסתכלו על 2004 בקצה, היה פער מאוד גדול. הכחול זה ההוצאות, הוורוד זה ההכנסות. אמרו: יש יותר הכנסות מהוצאות, ההפרש אמור ללכת למים. מה שכל הרשויות עושות – הולכות, משלמות משכורות לנבחרים, לבכירים, לכל מיני דברים כאלה. חייבים להוציא את זה החוצה לתאגידיים שישתמשו בזה רק למים. מה שקרה, כמו שאתם רואים, עד 2008, כי 2009 זה פחות רלוונטי, זה שבסוף 2007-2008 העלו את תעריפי המים בצורה היסטורית, אבל בצורה ממש היסטורית, ולא הגדילו את העלויות לתושבים. אז זה קרה דבר אחד. הדבר השני שקרה, אם אתם זוכרים את משבר המים ב-2005-2006, אנחנו ב-2005 הפסקנו להפיק מים מהבארות. העלות תשלום למקורות לעומת עלות הפקה מבארות זה שינוי דרמטי. הצטמצם הסכום שנשאר בעירייה לצורך המרווח ובסופו של דבר העברה לתאגיד המים זה כמעט שקוף, הכנסות-הוצאות. יש מרווח שמאפשר כל מיני פעולות, אבל זה הפסיק להיות הרציונל הגדול למה לקחת את המים מהעיריות.

מר אבירם גרובר: למה לא עוברים לתאורה יותר חוסכת אנרגיה?

גב' אורית פפר: אנחנו עוברים לאט-לאט, אתה תראה את זה בתקציב הפיתוח. בכלל, אתם תראו פה 2003, 2004, 2005. מה שקרה, אנחנו עשינו בשדרוג של הרחובות שביצענו ברמת השרון, הוספנו עוד הרבה עמודי חשמל ותאורה. גם היתה לנו תאורת רחובות, התשלום לחברת חשמל. אבל

היתה כאן תקופה שחלק מהרחובות לא היו מוארים לגמרי או היה בחוסר. בכל רחוב שאנחנו סוללים, בונים, משפצים, אנחנו גם שמים חשמל, ועלות החשמל, תאורת הרחובות, פשוט הולכת וגדלה. אז אתם פשוט רואים את העלייה. אנחנו יצאנו בסוף 2008 סוף-סוף, אחרי שנה וחצי, קדנציה קודמת פשוט הכירה את זה שהיתה בעיה עם מכרז החשמל, תחזוקת תאורת רחובות. סוף-סוף חתמנו עם קבלן שיחזיק באופן שוטף את תאורת הרחובות, מה שאומר שנשמור על הקיים ולא נרוץ אחרי הזנב של עצמנו.

מר אבירם גרובר: אבל עוברים לסוג שונה של מנורות?

גב' אורית פפר: בעיקרון כן.

מר אבירם גרובר: עוברים למנורות אחרות, לא ה-100 ואט האלה שכל

הרחובות יום ולילה מוארים איתן?

מר הרצל נחום: אנחנו נמצאים בתהליך של התייעלות בחשמל

ונתקין מנורות שהן מנורות חסכוניות. התאורה של הרחובות היא בעייתית מבחינה מסוימת. רצינו לעבוד ללדים, דרך אגב. נורת לדים, שחוסכת אנרגיה למעלה מ-70%. אבל אין אישור כרגע של משרד התחבורה להשתמש בתאורת רחובות בלדים, זה לא תקני כרגע. זאת הכוונה, לעבור לזה. זאת הטכנולוגיה הכי מתקדמת והכי חסכונית.

מר מאיר דורון: בשנה הראשונה היא-

מר הרצל נחום: ההוצאה היא מאוד גבוהה. העלות מאוד גבוהה.

מר מאיר דורון: העלות הראשונית גדולה מאוד.

מר הרצל נחום: המעבר ללדים מחייבת ברוב המקרים את ההחלפה

של רכל הראש, לא רק את המנורות. זו הוצאה מאוד גבוהה, היא יכולה לנוגע בין 1,000 ₪ ל-3,000 ₪, זה תלוי בסוג הראש של העמוד.

מר גיא קלנר: כפול כמה זה ברמת השרון?

מר הרצל נחום: למעלה מ-6,000. מה שכן, אנחנו עוברים לתאורות, במקומות שאנחנו עוברים, אנחנו נמצאים בדיוק עכשיו בפיילוט בבית ספר קלמן, בכיתות לימוד. כל כיתה בממוצע יש לה 14 פלורסנטים. עשינו פיילוט של שתי חברות לגבי התקנת תאורה שהיא חסכונית גם כן ב-70%, סוג מסוים של תאורה. אתה לא מחליף סתם, כי אתה צריך לקבל תקנים מסוימים רמת אור מסוימת שצריכה להיות בכל נקודת ריכוז במרווחים, אתה בודק במכשירים. בדיוק עכשיו יש לי הזמנה כדי למנות איש מקצוע כדי שייתן את ההמלצה הסופית לגבי איזה סוג ואיזה חברה ללכת. אז תעשה חשבון שבכל כיתה יש 14 מנורות, אתה עובר לחסכון ב-70%, תכפיל את זה בכמות החדרים, אתה מגיע לחסכון. אבל קח בחשבון שתמיד בדבר הזה יש לך הוצאה מיידית ישירה, עלות מאוד גדולה. כלול בתאורה, אם אני עובר עכשיו לשלב הביניים זה אומר שכל מנורה, סדר גודל של החלפה זה יגיע לאיזה 500-700 ש. זה מחזיר את עצמו אחרי 4-5 שנים בערך.

מר אבירם גרובר: אני בעד לדים, אבל זה באמת...

גב' אורית פפר: בסך הכל עד 2008 היתה ירידה פה בפירעון מלוות. ב-2002-2003, כמו שאמרתי, עיריית רמת השרון לקחה 30 מיליון ש"ח הלוואות, לקחה 120 מיליון ש"ח לאיזון הגירעון המצטבר שהיה ו-15 מיליון ש"ח לפיתוח. ב-2005 או 2006 אנחנו לקחנו 8 מיליון ש"ח הלוואה לפיתוח להתחברות למקורות, הפרויקט שהיה בבת אחת, תוכנן לקחת 16 מיליון ש"ח, היה לנו אישור של 16 מיליון ש"ח, לקחנו 8 ופשוט לא לקחנו את היתר, הסתדרנו לבד. ההוצאה החד פעמית שלקחנו, 2008, את ה-20 מיליון ש"ח, שנחזיר את הכל ב-2009. אתם רואים את זה פה.

היה שקף שהראיתי לכם שההכנסות ממשרדי הממשלה נשארו פחות או יותר סטטיים. זה שקף שמדגים, אתם תראו למטה, הצהוב זה רווחה, אנחנו פחות או יותר נשארו. הקו המקווקו זה משרד הרווחה, פחות או יותר נשארו על

הכנסות משרד הרווחה על אותו בסיס, כשהיה 12 מיליון ₪ ב-2005, היום זה 13 מיליון ₪, גדל במיליון ₪, כשההוצאה שלנו גדלה מכמעט 21 ל-25 מיליון ₪. זאת אומרת, שאם משרד הרווחה הגדיל במיליון אנחנו הגדלנו ב-4 מיליון ₪. הפער כמובן גדל. המצב הרבה יותר חמור בחינוך. בסך הכל בשנת 2005 משרד החינוך נתן לנו 36 מיליון ₪, הוא צפוי לתת לנו 34 מיליון ₪ בשנת 2009. ההוצאה לחינוך גדלה משנת 2005 מ-65 מיליון ₪ ל-85 מיליון ₪ ב-2009. זאת אומרת, יש פה תוספת של 20 מיליון ₪. אם אתם תוהים לאן הלכה הארנונה, אז זאת התשובה. 20 מיליון ₪ תוספת לתקציב החינוך בשנים 2005 עד 2009.

מר גיא קלנר: הפער משקף אבל השקעה יתירה של רשות רמת השרון בחינוך או הפער משקף אי הלימה מצד משרד החינוך? כי אפשר להסתכל על הנתונים האלה-

גב' אורית פפר: זה אותו דבר בדיוק.

מר גיא קלנר: לא.

גב' אורית פפר: קודם כל, השקעה של רמת השרון, ומשרד החינוך פשוט מוריד את ההשתתפות כי אנחנו נחשבים רשות חזקה. זה שתי מגמות סותרות. גם וגם. למרות שמשרד החינוך פשוט מוריד את ההשתתפות שלו, מצד אחד רשות החינוך אומר: 'אתם רשות חזקה אז אנחנו נוריד לכם קצת' וכל פעם שאין לו כסף, יש לו תוכניות מרחיקות לכת. הילדים שלנו, לי כבר אין ילדים בכיתה א' עד ו', אבל הם עכשיו צריכים ללכת 3-4 קילומטר ברגל, לא משנה אם יש כבישים, מדרכות, רמזורים בדרך. זו התוכנית שלו, הוא חושב שאפשר ללכת ברגל. מצד שני, מערכת החינוך פה גם לא התחשבה בזה שמשרד החינוך מוריד את התקציבים וגם פשוט השתנה כל המבנה של צורת החשיבה, מחשבה בחינוך. אבל אני לא רוצה לפרט יותר מדי בחינוך, אני

מניחה שפעם תהיה ישיבה מיוחדת לחינוך ולצורה של החינוך. אבל בעיקרון אלה שתי מגמות שהן בדיוק בכיוונים הפוכים, ורואים את זה פה. הנה התשובה. בהתפתחות מימון העירייה בתקציב החינוך באלפי ש. פשוט תראו את היחס. הצבע הכחול זה מימון העירייה, הצבע האדום זה הכנסות חיצוניות. אז אם ב-2005 מימון העירייה היה יותר נמוך מהכנסות החיצוניות, ואני פשוט לא נכנסת למספרים, כי מספרים זה לא משנה אם זה 42 מיליון ש. שניהם, 2009 מימון העירייה אפילו עולה בטיפה, לא בהרבה, על ההכנסות החיצוניות. זה נתון מאוד משמעותי. אם אנחנו נתבדה אז הכחול עוד יותר יצמח. זה רק הולך לכיוון הזה.

סבסוד ממוצע לתלמיד – בסביבות 4,000 ש. סבסוד. סבסוד זה אומר סך הכל ההוצאות פחות הכנסות משרד החינוך וההורים. אם ב-2005 זה היה 4,153 ש., בשנת 2009 זה 6,123 ש. זה 2,000 ש. תוספת. בסך הכל גדל לנו מספר התלמידים ברמת השרון, כששוב, הילדים הקטנים, זה הולך במגמת עלייה, ובקצב הזה-

מר גיא קלנר: זה 2,000 ש. כפול 2,000 תלמידים.

גב' אורית פפר: פלוס מינוס, כי לא כל שכבת גיל זה אותו דבר.

מר גיא קלנר: כן, בגדול.

גב' אורית פפר: כי למשל, מורים של יסודי ושל חטיבת ביניים משרד החינוך משלם, ואת הגננות חובה. אבל לעומת זאת, את הגננות טרום חובה אנחנו משלמים ואת מורי התיכון אנחנו משלמים. אבל בסך הכל זה המצב. כמעט 2,000 ש. לתלמיד גידול בסבסוד. זה מספרים מוחלטים, אבל האינפלציה לא היתה דרמטית.

זה השקף לפני אחרון. תקן כוח אדם, למי ששאל, יש לכם את זה מפורט פה, עשינו פה רק דברים שהם Highlights. שוב, חינוך, 2008-2009 גידול בחינוך בקרוב ל-10 משרות. אני מזכירה לכם, פתחנו גני ילדים, יש עוד סייעות

לגננות, יש עוד מורים בתיכוניים, יש עוד עזרה במינהלה של החינוך, בשירות הפסיכולוגי למשל. שירותים חברתיים יש משרה אחת נוספת, שירותים עירוניים זה ירד, יש ירידה והתייעלות. תרבות נוער וספורט יש עלייה של משרה אחת. המינהל הכספי, יש פה שתי משרות עלייה, משרה אחת היא משרה לצורך הגבייה של החניה ולחסוך את ההוצאה החיצונית ומשרה נוספת, משרה וחצי, לאור הגידול בכל מיני מטלות שיש לנו בשכר, וזה לאו דווקא גידול בכוח אדם. לאורך השנים יש פה מעבר בקופות גמל בצורה חופשית, יש הנחיה בתקנות, כל עובד יכול לבחור איזה קופת גמל, איזה ביטוח, איזה פנסיה שהוא רוצה, ויכול לעבור מקופה לקופה מתי שהוא רוצה. יש פה פשוט ים של עבודה בנושא. תקצבנו לצורך העניין חצי משרה. יש פה צורך שלפחות איתרנו של עוד משרה במינהל הכספי והנהלת חשבונות לאור ריבוי המטלות ועוד משרה בגבייה. המינהל הכללי נשאר, כמו שאתם רואים, אותו דבר. זה תקן כוח אדם 2008 לעומת 2009. זהו.

מר מאיר דורון: קודם כל, עד שיהיה אור, אני רוצה להגיד תודה רבה על העבודה המצוינת, על כל העבודה שהיתה. השקף זה רק האסתטיקה של העבודה, אבל למעשה היתה כאן עבודה רבה. אני רק אומר, אנחנו לא מציגים את זה בכל שנה כך. יש כאן 10 חדשים ואנחנו מציגים את זה בצורה המקפת הזאת בשביל האנשים, היו גם הרבה מאוד שאלות. בדרך כלל המצגת היא בין 10 דקות לרבע שעה. הפעם הארכנו בזה כדי שבאמת יכסה את רוב השאלות. אני חושב שהגזברית אפרת ברנשטיין, אתם אולי לא מכירים, זאת האישה הכי צנועה במערכת שם, יושבת יחד איתה, עוזרת לגזברית בהכנה. תוכנית העבודה וכל ההגשה הראשונה נעשית אצל מנכ"ל העירייה ע"י כל מנהלי המחלקות. נמצאות כאן המנהלות, נמצאים המנהלים. היחידה שחסרה היא... שהיא חלתה, קיבלה דלקת ריאות. כל השאר נמצאים כאן.

מישהו רוצה עוד כעת לשאול שאלות? היו שאלות שרוצים להעיר. אורי, אתה רצית להגיד משהו.

מר אורי לוי: אני אגיד, צריכים עוד אנשים לדבר.

מר מאיר דורון: אתה רוצה להיות אחרון? מי רוצה להתייחס או לבקש או לשאול?

מר אבירם גרנבר: קודם כל, אני רוצה להתייחס לאופן אישור התקציב. אני מבין שהיתה פה עבודה במחלקות של העירייה, אני חושב שהיו בחירות ברמת השרון, תושבים קיבלו הזדמנות להגיד את המילה שלהם בעניין, הוקמו פה ועדות חדשות. לפני שהיו מביאים תקציב לאישור, אני חושב שהיה יותר נכון לשמוע גם מה יש לציבור להגיד, וזה נעשה דרך הוועדות.

מר מאיר דורון: אני חשבתי שמה שיש לציבור להגיד היה בבחירות, לא? היה מישהו שזכה עם 86%, זה היה לציבור להגיד, לא?

מר אורן ברעוז: אני אגיד את זה, לא היתה פה התמודדות רצינית, אז בוא לא ניקח מזה יותר מדי איזשהו סיגנל.

???: אתה אומר?

מר אורן ברעוז: כן, אני מרשה לעצמי להגיד שלא היתה התמודדות רצינית.

מר טל עזגד: זה לא הדיון, עזבו את הבחירות.

מר מאיר דורון: מאחר ואני סך הכל 25 שנה ברמת השרון-

מר אורי לוי: מאיר, עזוב, הדיון זה לא הבחירות, זה התקציב.

מר מאיר דורון: אבל אם באים ואומרים שלא התחשבו ולא שום דבר. הערה לעניין היא בהחלט מקובלת וכל הדברים, אבל לבוא להגיד שלא שאלו את הציבור?

מר אבירם גרובר: היה אפשר לקיים דיון בוועדת חינוך, היה אפשר

לקיים דיון בוועדת איכות הסביבה, ועדת רווחה. מה ממהרים?

גב' פרח מלך: עד ה-29 אתה צריך לאשר תקציב.

מר מאיר דורון: אנחנו צריכים לאשר את התקציב עד מחר.

מר אבירם גרובר: היה לך 3 חודשים מהבחירות, לא כינסת עוד אף

ועדה. אישרנו את הוועדות לפני חודשיים.

מר מאיר דורון: סליחה, אבי, אנחנו עבדנו כל הזמן. אתה רואה

כאן, יספרו לך אנשים כמה עבדנו. אבל אם היית נגיד מתעניין בחינוך או

משהו, לא היה קורה אם היית בא למיכל מנקס, או ברווחה לטלי נדיר, והיית

יושב מה הבעיות, מה הדברים. אנחנו עובדים כל הזמן, אנחנו סחוטים

לחלוטין.

מר אבירם גרובר: אתה מקיים דיון בוועדה, שיש שם נציגי ציבור ויש

שם את האנשים והיו נותנים להם מטרות-

מר מאיר דורון: אני מצטער שהפרעתי לך, תמשיך.

מר אבירם גרובר: זו נקודה ראשונה. במקום זה, ועדת כספים עושים

דיון של חצי שעה ומביאים את זה לפה 10 ימים אחרי ומאשרים את התקציב.

מר מאיר דורון: אנחנו מתחילים באוגוסט להכין את התקציב,

מתחילים להביא תוכנית עבודה.

מר אבירם גרובר: מי זה אנחנו?

מר מאיר דורון: אנחנו זה הפקידות המקצועית לצורך זה, לא

הנבחרים. לא אני. המנכ"ל מתחיל, נגיד, יחד עם כל מיני, הוא אומר לכולם:

'עומדים להכין לפי כל המטלות.'

גב' פרח מלך: זו תוכנית עבודה מקושרת תקציב.

גב' אורית פפר: כל אחד בא ואומר מה הוא רוצה.

מר מאיר דורון: כל אחד בא ואומר מה הוא רוצה. קודם כל, מה הוא רוצה במסגרת הריאלית, איזה מטלות, איזה תוכניות, איזה דברים עלו במשך השנה. כל הדברים האלה נרשמים ואנחנו יושבים. אנחנו, אני מתכוון החברה שכאן, יושבים אצל המנכ"ל והצוות, וכל אחד מתחיל להתווכח על התוכניות, על סדרי העדיפות. אם יהיה, נניח לצורך זה, שרגא יביא תיק של תכנון או משהו, אז הוא יעלה את הצרכים שלו כל הזמן, בסוף השנה יבוא ויגיד: 'תשמע, אני אדריכל נוף, ביקשתי ולא תכנתת לי' או דברים מהסוג הזה, בואו נראה כרגע מה אנחנו עושים.

מר אבירם גרובר: היו דיונים בוועדת חינוך על התקציב הזה?

מר מאיר דורון: בוודאי.

מר אבירם גרובר: בוועדת חינוך.

גב' שירה אבין: ועדת החינוך לא מורכבת היום מנציגי ציבור. יש אנשים מיוחדים שיכולים להיות שם עפ"י הדרישות של משרד הפנים. כך שתושבים בכל מקרה לא יכולים להיות בהן. אתה גם לא יכול לצפות שתוך חודש ורבע יכנסו את כל הוועדות וכולן יקבלו את כל האינפורמציה פתאום. כי מי שמתעניין מקבל תמיד. יש גם הרבה תושבים שמגיעים לכאן ויושבים ומקבלים תשובות.

מר אבירם גרובר: זה לא עניין של לקבל תשובות, זה עניין של איך אתה בונה תוכנית.

גב' פרח מלך: תוכנית העבודה היא של מנהלי המחלקות.

מר גיא קלנר: אני מצטער, אני פה ביסוד של אבי דווקא חושב שהוא צודק. יש פה נקודה שצריך לשים אליה לב. התקציב משקף תוכנית עבודה של הציבור ושל נבחרי הציבור, בראשם ראש העיר. זה צריך להגיד וזה ברור. זה לא אמור להיבנות מלמטה למעלה, זה אמור להיבנות מלמעלה

למטה, עם כל הכבוד לפקידות העירונית. בטיימינג של הבחירות הנוכחיות, שהיו בסוף שנת תקציב 2008-2009, זה ברור שאנחנו מתכנסים לתוך תהליך שיש לו לוחות זמנים שצריך לאשר את זה וזה בסדר, אבל ביסוד הטבעי הציבורי של תקציב ברשות מקומית, ברור שלמועצת העיר צריכה להיות אמירה בטרם גיבוש התקציב, באמצעות המועצה ובאמצעות הוועדות, ולא הפוך.

מר מאיר דורון: יכול להיות שבאוניברסיטה-

מר גיא קלנר: לא, מאיר, זה לא קשור לאוניברסיטה. זה לא קשור לסטודנטים.

מר מאיר דורון: זה כן קשור.

מר גיא קלנר: מה זה קשור לסטודנטים? כשלא נוח לך להגיד משהו אתה אומר סטודנטים.

מר מאיר דורון: לא. אני עושה 25 שנה-

מר גיא קלנר: מה זה קשור?

מר מאיר דורון: הצרכים באים מלמטה, אתה הרי לא יודע את הצרכים של כל זה, אתה יודע בחינוך כי אתה אחראי עליו. אז אתה בא ואתה שותף בחלק של החינוך.

מר טל עזגד: חבר'ה, סליחה רגע, מאיר, אני באמת מצטער, אני

לא מבין את כל הבירבורציה הזאת והצעקות האלה. גיא אומר נכון שבאמת בסיטואציה של הבחירות היינו צריכים להגיש תקציב בסמוך, וזה בסדר וזה ככה קורה כמעט כל 5 שנים. מעבר לכך, אנחנו כולנו פה מחזיקים בתיקים וכמעט כולנו אחראים על כל מיני מגזרים כאלה ואחרים. אני, למרות שהקדנציה נכנסה עכשיו ולמרות שאני עוד הספקתי לשבת בכל מה שקשור לספורט עם אגודת הספורט, עם כל מי שקשור לספורט ברמת השרון, והבנתי

איזה תקציב אנחנו מביאים, גם הגעתי עם זה לוועדת הכספים. אז עכשיו, אני לא יודע, אם זה בשביל להתלהם ולעשות עוד כותרת אז זה בסדר.

מר אבירם גרובר: עניין של תפיסת עולם.

מר טל עזגד: זכותכם בתור חברי מועצת עיר, עד כמה שאני יודע

ומבין, תשתתפו בכל דיוני התקציב אצל המנכ"ל, שיידעו אותנו בזה, מי שרוצה שיישב ימים שלמים במקום לעבוד ויהיה נוכח ויבין מאיפה הרגליים צומחות בכל דבר. אבל סתם עכשיו להתלהם זה מיותר. תודה.

מר מאיר דורון: גיא, אני מבין שאתה ישבת עם אלי שגיא.

מר גיא קלנר: אני ישבתי. תראו, חברים, בואו נשים את הדברים

על מקומם. אין פה שום התלהמות ואין פה שום דבר אחר. אני גם מבין את הסיטואציה שנכנסנו אליה ב-2008-2009. לי לא היתה שום יכולת להשפיע על התקציב של אלי שגיא, אני אומר את זה בצורה הכי גלויה שבעולם. לא בתב"רים ולא בתקציב הרגיל. שום השפעה. הבנתי את זה, קיבלתי את זה, באתי לאיציק ישיבה לפני, הוא אמר לי: 'התקציב הזה הוא כבר נעול, גם אולי יהיה עדכון במהלך החצי השני של השנה'. אני מקבל את זה, אני גם רואה את התמונה הכוללת, זה בסדר. בסך הכל גם לא צריכים פה להיתפס לדברים שהם מיותרים. במהות של העניין אני חושב שלחברי המועצה, בהליך שבו יש זמן מספיק כדי להיכנס כל אחד בתחומו ולנסות לעשות-

מר מאיר דורון: אמרתי את זה קודם.

מר גיא קלנר: בסדר, אז זה כל מה שאני אמרתי.

גב' שירה אבין: לא דובר על חברי מועצה, דובר בכלל על תושבים.

מר גיא קלנר: אני מדבר על חברי מועצה.

???: הוא דיבר על חברי מועצה כנציגי התושבים.

מר אבירם גרובר: שיתוף תושבים זו לא איזושהי מילה גסה.

גב' שירה אבין: אבי, ללמד אותנו על שיתוף תושבים זה באמת

יומרני וממש הדבר הכי לא נכון לעשות. יש ועדות, בכל ועדה-

מר אבירם גרובר: אני חושב שכן.

גב' שירה אבין: אתה חושב מה?

מר אבירם גרובר: שאתם לא מספיק רוצים בשיתוף תושבים. עיריית

רמת השרון ב-5 השנים האחרונות.

מר טל עזגד: לא, אבי, אי אפשר.

מר אורי לוי: אתה ואנחנו כולנו אותו דבר, אין 'אתם'.

מר אבירם גרובר: אני חושב שהעירייה ב-5 השנים הקודמות לא

מספיק הקשיבה לתושבים.

מר טל עזגד: אני חושב שאתה לא היית מספיק מעורב. אתה

כנראה לא היית מספיק מעורב בשביל לדעת מה היה ב-5 שנים הקודמות.

מר אבירם גרובר: יכול להיות.

מר טל עזגד: אז בוא תבדוק את זה.

מר גיא קלנר: אני הצטרפתי בנקודה שאני רוצה להבהיר – אני לא

מתכוון להתחיל לעשות פה דיונים מרתוניים עם התושבים במסגרת תקציבים,

כי בשביל זה עשו בחירות, בחרו נבחרים שינהלו את העירייה. נתנו לנו מנדט

ל-5 שנים, לראש העיר קודם כל ולמועצת העיר לאחר מכן, לנהל את ענייני

העיר הזו. אי אפשר וזה הליך דמוקרטי, אתה בוחר שליחים שמנהלים את

ענייניך במסגרת הזמן שנתת להם לנהל, וזו מהותה של דמוקרטיה. אין עניין

בכל נושא ועניין להתחיל לחזור חזרה לתושבים ולעשות פינג-פונג אינסופי.

מר אבירם גרובר: אז מה יש לך לעשות?

מר מאיר דורון: להשפיע בפנים. מאחר וזה לא הדיון על ועדות-

מר אבירם גרובר: איך אתה משפיע אם אתה לא נותן לזה כסף?

מר מאיר דורון: מאחר וזה לא הדיון על ועדות, אני לא רוצה לענות

מפני שזה יגרור ויכוח.

מר אבירם גרונר: זה הכל מתבטא בסוף בכסף.

מר מאיר דורון: אבי, אני לא רוצה שאתה תדבר כעת. ביקשתי

ששרגא ידבר.

מר שרגא קירשנר: מאחר והבעיה העקרונית של התזמון הובהרה,

והבעיה העקרונית של הוועדות, שיש בה צדק, גם הובהרה, אבל יש בעיה של

תזמון, אז אין טעם להתווכח על זה לדעתי. אבל מה שיותר מתסכל, בכל אופן

אותי, כי אני חדש בכל הביזנס הזה ולא הייתי מעורה בנושא הזה של ניהול

עיר. זה חדש לי לגמרי, למרות שאני בא מתחום הארכיטקטורה. מה שמתסכל

אותי זה הסיפור הזה של איך בונים תקציב בגוף ציבורי. לוקחים את שנה

שעברה ועל סמך זה-

גב' אורית פפר: ממש לא.

מר שרגא קירשנר: אורית, חס וחלילה, אני מאוד מעריך את העבודה

שעשית.

מר טל עזגד: בואו נשמור על תרבות דיון.

מר מאיר דורון: אמרתי קודם: 'לא הבאת את הפטיש', אני רואה

שאני כנראה צריך.

מר שרגא קירשנר: אני חושב שעשית עבודה מאוד רצינית. להפך, אני

מזמן לא הותקפתי והותשתי לוגית כמו מההסבר שלך וכמעט אין לי שום

טיעון.

גב' אורית פפר: בטח בגלל שלא קראת את כל החומר.

מר שרגא קירשנר: קראתי, היו לי שאלות וענית. אבל עדיין אני נשאר

עם התסכול של חוסר, חסך, סליחה, לא חוסר. יש לי הרגשה של חסך

באידיאה, והאידיאה, במקרה של תקציב, אין מה לעשות, זה התייעלות וכיוון

לדברים ממוקדים. כמובן אם נגיד חינוך, כולם יעלו ויגידו: 'אנחנו בעד'. השאלה איך הדבר הזה של התייעלות פר רעיון עובר דרך התקציב הזה, וזה חסר לי. זה הדבר היחיד שמתסכל אותי, כי את ההסברים ההגיוניים אני מבין ואת ההתבססות על השנים שעברו ואת ההערכות של איפה נקבל את הסטייה. יש איזה מצב כלכלי לא ברור, שאני חושב ששם היה צריך להשאיר באפר יותר גדול, אבל אני מניח שגם זה נושאים שיעלו. אבל בגדול אני מאוד מעריך את מה שעשית ואני מאוד מעריך את ההסברים האלה, וזה אפילו שכנע אותי. אבל הקטע הזה של התסכול, של האידיאה, לא קיבלתי עליו תשובה.

מר מאיר דורון: אני כעת לא אענה. אבי, אמרת שלא סיימת.

מר אבירם גרובר: כן, זו היתה הערה ראשונה לסדר. הדבר השני, התקציב עצמו. כמו שאני רואה את זה, לקחתם את ה-Excel, הזתם שורה, פה קצת הוספתם, פה קצת ירדתם. בגדול, מה שהיה הוא שיהיה. אני חושב שאם עד עכשיו היתה לנו איזה חגיגה על כספי הפיתוח של נווה גן, אז גם אני צופה שהחגיגה שם תיעצר. שום בשורה חדשה אני לא רואה בתקציב הזה, שום דבר חדש, מה שהיה הוא שיהיה, בשורה התחתונה. אם אני מסתכל על הצד של ההכנסות, אז הלוואי שתצליחו.

גב' שירה אבין: הלוואי שנצליח. אתה חלק ממועצת העיר הזאת.

מר אבירם גרובר: הלוואי שנצליח, בסדר? הלוואי שנצליח, הלוואי שבאמת, לא רוצה להגיד שתהיה קפיצה בארנונה כי בכל זאת, זה בא מהכיס שלנו, אבל אני מסתכל על הצד של ההוצאות, אני חייב להגיד שיש לי פה הרבה שאלות. אם נסתכל למשל על התקציב של כוח אדם, יש פה סעיפים שקופצים-

מר אורי לוי: תגיד לנו איפה, באיזה עמוד.

מר אבירם גרובר: אני מסתכל בתקציב כוח אדם, עובדים לפי תקן.

מר מאיר דורון: אם אתה אומר אז אתה רוצה תשובות, אז תגיד

איזה סעיף ועמוד.

מר אבירם גרובר: אני מדבר פה כללי, אחרי זה תגיב. יש פה סעיפים

של 25% קפיצה, כל מיני כאלה.

מר אורי לוי: איפה בסעיף? שנוכל לדעת על מה אתה מדבר.

מר אבירם גרובר: לשכת ראש העיר – תקן 3, תקציב 400, 2009 – תקן

3, תקציב 500. מנכ"ל זה עולה. למשל, סגני ראש עיר, יש פה קפיצה 24%, אם

נסתכל כמה מקבלים פר תקן, ו-65% גלובל. זה רץ לכל האורך פה. אתה רוצה

שאני אמנה לך רשימה ארוכה? זה רץ כאן לכל האורך.

מר מאיר דורון: תגיד לי על מה שאתה רוצה תשובות.

מר אבירם גרובר: אני מדבר על תופעה. אמרו 4%, אני רואה פה שורה

של סעיפים קופצים בהרבה יותר מ-4%. וזה שכר, תקן, כמה עולה התקן. אז

או שתסביר לי את זה אחרת, אבל יותר מדי כסף לדעתי קופץ בסעיף של

הוצאות שכר. הייתי רוצה לראות חלק מהכסף הזה הולך למקומות אחרים.

אני גם רואה 7 מיליון ש"ח להחזקת גינות ציבוריות, גם קבלנים חיצוניים, גם

עובדים פנימיים. לא לגמרי ברור לי לאן כל הכסף הזה הולך.

גב' פרח מלך: להחזקה.

גב' אורית פפר: דרך אגב, אני לא הסברתי לך, אני לא יודעת מי

עבר על החוברת. על כל מספר, על כל שורה שיש פה ב-Excel יש גם ב-Word

הסבר על כל שורה איך שזה בנוי. אז בדיוק כתוב לך למה הולך כמעט כל

שקל. זה חלק מתוכניות העבודה שהעובדים מציגים מה הם צריכים. אם אתה

רוצה ללכת לגינון, יש עמוד שמסביר בדיוק איך בנוי התקציב.

מר אבירם גרובר: אני מדבר פה על סעיף של סגנים-

מר מאיר דורון: לשכת סגני ראש העיר הוא מדבר.

גב' אורית פפר: מה זה שייך לגינון?

מר אבירם גרובר: זה לכל האורך, בוא תראה כמה. עמוד אחד,

עובדים לפי תקן, כמה זה עולה פר תקן, זה עולה הרבה יותר מ-4%. העלייה השנה לעומת שנה שעברה היא הרבה יותר מ-4%.

גב' אורית פפר: תלוי במה, כל אחד ספציפית. כי אנחנו לא עושים

Excel על שורה, אלא אנחנו בהרבה דברים רואים את הביצוע, אם מתחלפים עובדים למשל.

מר אבירם גרובר: כמה עובדים מתחלפים?

גב' אורית פפר: למשל, עזבה פנסיונרית שהיתה בלשכת סגנים

והעברנו עובדת מתוך המערכת פנימה, זו כבר לא פנסיונרית, שחלק מהזמן שלה היא גם קיבלה פנסיה.

מר אבירם גרובר: אז אמרת אחד, אבל זה רץ פה ממש לכל האורך. זה

לא אחד, יש פה שורה אחרי שורה קפיצות הרבה יותר מ-4%.

גב' אורית פפר: אתה רוצה לעבור על זה?

מר אבירם גרובר: עוד פעם, לשכת ראש העיר עולה מ-400 ל-500,

לשכת סגני ראש העיר עולה מ-315 ל-520. אם אתה לוקח כמה מקבל כל תקן,

ההוצאה על כל תקן היא עוד 24%. אם אתה מסתכל מנכ"ל במשאבי אנוש, זה גם עלייה של כמה סעיפים.

גב' אורית פפר: תסתכל על כמות עובדים.

מר אבירם גרובר: אני מסתכל. משרדי העירייה – יורד תקן, עולה

ההוצאה, עולה התקציב.

גב' אורית פפר: תלוי איזה עובד יורד.

מר אבירם גרובר: זה לכל האורך, זה לא פה עובד, שם עובד.

מר אורי לוי: קחי שורה אחת.

גב' אורית פפר: אבל כתוב לכם איזה תפקידים יש גם בכל סעיף.

מר אורי לוי: לזה לא כתוב.

גב' אורית פפר: לכל דבר כתוב. אורי, אני הקלדתי את זה בעצמי, אני יודעת.

מר עידן למדן: אין בעיה עם ה-3 עובדים, השאלה למה זה עלה בעוד 100,000 ₪. זה מתעדכן רק ב-4%. זאת השאלה.

מר שרגא קירשנר: 6.112 ו-6.113. יש עוד... עם אותו מספר.

מר עידן למדן: לא, ב-6.113 מתווסף עובד, אבל זה גם כן לא רציונלי.

מר שרגא קירשנר: תן לה להסביר.

מר מאיר דורון: שאלתם אותה, תנו לה להסביר. תסבירי 6.112. זה בעמוד הראשון.

גב' פרח מלך: עמ' 19 הפירוט.

גב' אורית פפר: אם תיכנסו לעמ' 5 ב-Excel תראו שהביצוע היה בפועל 475 ולא 400. כי אנחנו מזיזים לעומת ביצוע ולא לעומת התקציב. אנחנו עובדים על אמת ולא מזיזים שורה, מה לעשות. בגלל זה לוקח יותר עבודה לעשות את זה.

מר אבירם גרובר: ואיך קבעתם את ה-400 שנה קודם? זה גם משהו, לא היה לפי ביצוע.

גב' אורית פפר: היתה פקידה שהיתה בחלקיות משרה והיתה מתוכננת לעבוד במשרה מלאה, ויכול להיות שיש יותר שעות נוספות שמשולמות. בפועל זה המצב שקורה.

מר עידן למדן: לא הבנתי את התשובה.

גב' אורית פפר: היה תקציב 400, נוצר 475. אתם רואים את הביצוע של התקציב. תראו, לא בכל מקום אני יכולה להראות גם ביצוע, כי אם אני אראה לכם בתקציב כוח אדם בתקן, שאתם צריכים גם לאשר תקן כחלק

מהתקציב, אז יהיו 6 עמודות. אנחנו משתדלים לא להעמיס עליכם יותר מדי מספרים, אבל אפשר לעשות חיתוך בכל דבר.

מר אבירם גרובר: זה נראה לי חריג. אגודת הספורט זה קופץ ל-32%.

גב' אורית פפר: אגודת הספורט, אני מודה, שנה שעברה היתה לי

טעות בתקצוב. לא לקחתי בחשבון שכל מי שמתקצב שם הם עובדי חינוך שקיבלו את התוספות.

מר אבי גרובר: מוקד עירוני 16%, הג"א 23%.

מר מאיר דורון: היא עונה לך ואתה ממשיך.

גב' אורית פפר: תראה, לפי מה שאתה אומר, הייתי צריכה לקחת

תקצוב 2008, גם אם היו שינויים במשך השנה אולי בפרסונות, ללכת

ולהעתיק 4%. אז אני הסברתי שאנחנו לוקחים את הביצוע, אנחנו רואים מה

השינויים שהיו, אם היו שינויים זזים בין המחלקות ועושים על אמת. אנחנו

משתדלים לעשות תקציב אמיתי, אבל לא תמיד התקציב קולע בול. נכון

להיום, מ-2002 עד 2008, ברוך השם ההכנסות היו יותר גבוהות מההוצאות.

מר מאיר דורון: וגם העובד הזה, היתה פנסיונרית, היחידה שהיתה

יותר מבוגרת ממני, עכשיו אני הכי מבוגר בעירייה.

מר אורי לוי: עד 120.

מר מאיר דורון: היתה פה לאה וזה ההבדל. לא הוסיפו אנשים.

גב' אורית פפר: שלא עבדה משרה מלאה לגמרי.

מר עידן למדן: אני אצטרף לחלק מהדברים שאמרו פה חברים. גם

אבי, גם גיא.

מר מאיר דורון: גם אלינו אתה מצטרף?

מר עידן למדן: גם אתם. היו לי איתך מספר שיחות, אפרופו באמת

התקציב.

מר מאיר דורון: שתדעו, לפחות לציין, הוא היה לו בעיות, אז הוא בא, ישב אצלי השבוע כמה פעמים, בא לשאול שאלות על התקציב. שזו הדרך הנכונה.

מר עידן למדן: אז היו שאלות. אני מודה ומתוודה באמת שקודם כל תחושתי אכן לא נוחה מכך שאיציק לא נוכח פה, אבל כנראה מכורח הנסיבות לא יצא בסופו של דבר. ואכן אנחנו נבחרנו אך ורק לאחרונה, ויכולת ההשפעה שלנו בסופו של דבר על התקציב, לצערי, היתה די מועטה. כן יש את הניסיון להבין ולקבל, ובאמת עבודה מבורכת נעשתה פה. אבל כן לדעתי אנחנו צריכים לשאוף, ובאמת אנחנו פה מועצה חדשה עם 10 חברים חדשים, עם רוח חדשה שבכל זאת הביא פה ראש העירייה-

מר מאיר דורון: שאלת שאלות ששאלת, הבטחתי לך תשובות.

מר עידן למדן: ובכל זאת אנחנו עם רוח חדשה, שאנחנו כן צריכים לבוא באמת עם מסר, וזה קצת חסר לי בתקציב הנוכחי. אני מקווה שאנחנו נצליח כמועצה לגבש אותו יותר לקראת שנת התקציב הבאה. כי אני בהחלט רואה בזה חשיבות.

מר מאיר דורון: לא שינוי חובה, מפני שאנחנו לא יודעים מה יקרה עם הכלכלה. לכן אנחנו עושים בחינה נוספת. לא מתוך מטרה לשנות בעיקרון, אלא לבוא לתקן דברים שלהבא יכול להיות שבאמת יהיה משבר כלכלי עולמי כמו שמדברים, או בעיקר גם בישראל.

מר עידן למדן: לדעתי יש בכל זאת איזושהי שגיאה מסוימת שאנחנו עושים בתקציב. אנחנו לוקחים קצת סיכון מבחינת זה שאנחנו לוקחים את התקציב זהה פחות או יותר לתקציב של השנה האחרונה.

מר מאיר דורון: אתה מדבר בסעיף הכנסות?

מר עידן למדן: אני מדבר על הסעיף של ההכנסות, בוודאי. אני מתייחס להכנסות למול ההצעות ומול ההוצאות, משום שאנחנו לוקחים

בסופו של דבר את אותו התקציב פחות או יותר, כולל את ההלוואה, שאנחנו יוצאים מנקודת הנחה שהיא תיפרע לנו ע"י אותם היטלי פיתוח מבלי לדעת את זה בוודאות. יש לנו פה סיכון מסוים, ואני חושב כן שאנחנו צריכים, מאיר, ודיברנו על זה, ופה אתה אכן נתת לי את התשובה, אני רק רוצה שהיא באמת תיאמר לנו פה באופן רשמי, שאכן אנחנו נעשה בחינה מחודשת לקראת חודש אפריל כדי שנהיה יותר מסונכרנים.

מר מאיר דורון: אני אמרתי בסוף אפריל.

מר עידן למדן: בסדר. אני רק אומר, אני מעלה את הדבר הזה, כדי שבאמת אנחנו נהיה פה מסונכרנים בדברים האלה. אני כן חושב ומאמין שצריך לבחון פה באמת את עניין ההתייעלות. חסר לי הדבר הזה בתוכנית. הייתי כן שמח, אורית, אם אני הלכתי על העובדים לפי התקן, אז העובדים לפי התקן הסתכם בסופו של דבר ב-103 מיליון ש, פחות או יותר. כשהלכתי לתקציב עצמו לבחון את עלויות השכר, זה הסתכם לי, כשלקחתי את שכר עובדי חינוך, שכר עובדי רווחה ושכר כללי, זה הסתכם לי ב-114 מיליון ש. ניסיתי לחפש את זה בתוך התקציב, את ה-11 מיליון ש הפרש של עלויות משכורות, והייתי כן שמח לקבל על זה איזושהי הבהרה.

גב' אורית פפר: זה בדיוק הסכום של הגמלאים. הם לא בתקן, אנחנו לא סופרים אותם. בדף הראשון של ההוצאות כתוב גמלאות לעובדי עירייה. זה נחשב שכר, אין להם תקן, אנחנו לא סופרים אותם כמשרות כי יש כאלה שמקבלים 20%, תלוי לפי מספר שנים, זה 13 מיליון ש.

מר עידן למדן: אז זה ההפרשים? אוקיי. אז אני אומר את הדברים, עדיין אני סבור ומאמין שאנחנו צריכים פה כן להיכנס לאיזושהי מגמה, לבחון את הדברים. אני סבור שזה דבר שנכון לנו.

מר מאיר דורון: האם אדוני מרמז על פיטורי עובדים?

מר עידן למדן: אדוני מרמז על התייעלות. אתה יכול להגדיר את

זה כפיטורים, אתה יכול להגדיר את זה כהתייעלות, אתה יכול להגדיר את זה כהשקעה באמת במה שדובר פה על העניין של איכות הסביבה כדי להגיע לנורות חסכוניות ודברים יותר חסכוניים. אני לא יודע, אני מאמין שיש פה במה להתייעל.

מר גיא קלנר: עידן, אבל עובדים נותנים שירות לתושבים.

מר עידן למדן: בוודאי. אבל יכול להיות שכמות מועטה יותר של

עובדים תיתן את אותה-

מר אבירם גרובר: השאלה אם אתה יכול...

מר מאיר דורון: לא, אבי, נתתי לך ראשון כנציג האופוזיציה.

מר אבירם גרובר: אתה כל פעם חותך אותי ואני עוד לא סיימתי.

מר מאיר דורון: אתה לא ברשות דיבור.

מר עידן למדן: אני מוכן להפסיק, שהוא יסיים ואני אמשיך.

מר מאיר דורון: לא, אתה תסיים.

מר אבירם גרובר: תסיים ויש עוד 2-3 שאלות.

מר מאיר דורון: נציג האופוזיציה, אני תמיד נותן לו פרוטקציות.

מר עידן למדן: אבל אני באמת אומר, אני כן חושב שאנחנו צריכים

להיות עם יד על הדופק גם בעניין התקציב, וכן, מאיר, אתה יכול לקרוא לזה

פיטורים, אתה יכול לקרוא לזה התייעלות, אני סבור ומאמין שיש פה במה

להתייעל. גם אתה, אני סבור ומאמין, שחושב שיש פה במה להתייעל. צריך

לבחון איפה. וכל מחלקה צריכה לבחון איפה היא יכולה לתת שירות יותר טוב

עם כמות אולי יותר נמוכה ואולי אפילו כמות יותר גדולה. אני לא יודע, לא

אמרתי את הדבר הזה. בגלל זה גם שאלתי את השאלה שלי, כי בכל זאת

קיימת תחושה שמעלים-מעלים וזה לפעמים ניתן פול גז בניוטרל. זאת

אומרת, נשארים באותה נקודה בסופו של דבר מבחינת מה שאתה רואה בשטח. וזה משהו שאני חושב שהוא מאוד חסר.

אני כן הייתי גם רוצה איזושהו הסבר על העניין של סעיף 85, בעניין של המועצה הדתית. בכל ספר התקציב יש הסברים ויש יעדים ויש דברים. אומרים לי פה שעפ"י חוק אנחנו אמורים לתקצב 60% עפ"י משרד הדתות.

גב' אורית פפר: זה הרבה יותר גרוע.

מר עידן למדן: יכול להיות.

גב' אורית פפר: לא, אני אסביר.

מר מאיר דורון: קודם אמרתי את זה לעידן, וזה לא נראה לו סביר.

אז יגיעו עוד ל-70%.

מר עידן למדן: תן לי רק לסיים את השאלה.

מר מאיר דורון: תן לה לענות לך.

מר עידן למדן: אני אומר שקודם כל אין פה שום שקיפות. אני לא

יודע פה מה משכורות, מה לא משכורות, למה זה הולך, לאן זה לא הולך. למיטב ידיעתי, גם אין מועצה דתית.

גב' אורית פפר: יש.

מר עידן למדן: יכול להיות שיש משהו אחר, אני רוצה להבין מה

זה המשהו האחר הזה בכל זאת. וגם רוצה להבין, לדוגמא, אני רואה שיש גם

תמיכה בעמותות ואחר כך יש לנו בתב"רים גם כן תמיכה במוסדות. אני רוצה

להבין את ההבדל בין תמיכה במוסדות בתב"ר לבין תמיכה בעמותות בתקציב

הרגיל ומה ההבדל בין תמיכה בעמותות של תרבות תורנית לבין תמיכה

בגרעין החינוכי הדתי. כי זה נראה לי יותר מדי דברים על אותם קטגוריות של

תרבות תורנית, הלבישו לי יותר מדי דברים וכו'. הדבר הכי מעניין, אני

חיפשתי בסעיף ההכנסות כמה משרד הדתות השקיע וזה לא הבנתי, אז לא

הבנתי אפילו על מה הוספתי 60%. ראיתי ממשלתי אחר.

מר ערן זמיר: זה בתקציב של המועצה הדתית, לכן זה לא רשום

פה החלק שלהם. זה עובר ישירות למועצה הדתית.

מר עידן למדן: אני רוצה לראות שהממשלה נתנה את שלה.

מר מאיר דורון: גזברית, את רוצה לענות לו על זה?

גב' אורית פפר: אני אורית, דרך אגב. כי אני או חשבת או גזברית,

אז אני אורית לכל מי שלא מכיר אותי. יש שני דברים שלא אמרתי, אני אענה, חוץ מהמועצה הדתית. התקציב מאוד מוטעה במספרים מוחלטים. לעומת

הביצוע הוא בעצם מוטעה, כמעט אותם מספרים. יש פה שינוי מאוד גדול, אין לנו מים. הכנסות ממים אינן. אם לא היתה השנה עם אותם ה-20 מיליון ש, שאף אחד לא אוהב אותם אבל זה מה יש, אז התקציב היה הרבה יותר קטן.

הוא בעצם היה קטן ב-20 מיליון ש. בגלל שכל הסיפור של המים הלך לנו. אחת הסיבות שהיה מאוד קשה לאזן את התקציב, פשוט אי אפשר היה להסביר את זה בשקפים, היתה שאלה מאיזה עיתונאי ובגלל זה זה באמת קפץ לי – שאלו למה ההוצאות, אם אתם תראו בסעיף של ההוצאות, למה בסעיף של המינהל הכללי, שזה ראש העיר והסגנים וזה, עלה כל כך הרבה התקציב.

ובאמת יש עלייה מ-36 מיליון ש ל-40 מיליון ש, באמת עלייה דרמטית.

מר אבירם גרובר: לעומת התכנון זה אפילו יותר.

גב' אורית פפר: כן. אבל אני אגיד לכם למה. פשוט סעיף המים פה.

מר אבירם גרובר: זה מספיק 2 ומשהו.

גב' אורית פפר: סליחה, אני ראיתי שזה מסביר קצת יותר, אבל

בסדר. אני ראיתי שזה מסביר מ-4 ל-3 ל-7, אז 2.7 מיליון ש.

מר עידן למדן: איזה סעיף את מדברת?

גב' אורית פפר: אני אומרת שיש פה תוספת של הוצאות במים, כי

אנחנו מתחילים לשלם לתאגיד מים, ואנחנו משלמים לתאגיד בתוספת מע"מ.

אז כבר יש לנו 15.5% יותר. עכשיו, בעבר הכנסה שלנו היתה גם ההוצאה

שלנו. כמו בהנחות בארנונה, שילמתי מים וגביתי מים לעצמי, היינו כאילו שקופים בזה. אחת ההשפעות של התאגיד, שאנחנו רק משלמים את המים, אנחנו לא מקבלים את ההכנסות למעט ינואר-פברואר.

מר אבירם גרובר: מה זה השתתפות במחלקות מים וביוב מינוס

מיליון פה שהיה?

גב' אורית פפר: זה היה. אין לי מחלקות מים וביוב יותר, יש לי

תאגיד.

מר אבירם גרובר: עדיין יש לך 2 ומשהו מיליון שעולה. המינהל הכללי

עדיין עולה ב-2 ומשהו מיליון.

מר מאיר דורון: סליחה, אי אפשר על כל שורה. לעידן שורה על

המועצה הדתית.

גב' אורית פפר: אז אני אומרת שקודם כל עולה הסיפור של המים,

שזה מאוד משמעותי. הוא ענה בהתחלה שהתקציב הוא אותו דבר בדיוק, אז

אני אומרת שזה נראה כזה כאילו, אבל זה ממש לא. בגלל זה היה מאוד קשה

לאזן אותו, כי יש שם שיפטינג בין הכנסות של מים שוותרנו ויש גם הוצאות

עצמיות של מים. אז זה רק נראה קוסמטית, זה לא זה.

הדבר השני, מועצה דתית. בדרך כלל אנחנו מביאים עם אישור התקציב של

העירייה גם את אישור תקציב המועצה הדתית. עפ"י חוק אנחנו צריכים

להעביר למליאה, לחלק את תקציב המועצה הדתית ולאשר אותו. שנה שעברה

הבאנו במליאה את האישור, לא רצו לאשר בישיבה הראשונה, אישרו את זה

בישיבה השנייה. מה שאנחנו מאשרים פה צריך להיות מתאים למה שהם

כותבים המועצה הדתית בסכום של השתתפות העירייה. שנה שעברה

כשאשרנו פה את התקציב של המועצה, הם הביאו אחר כך תקציב ששרד

הדתות, לאור ה-40%-60% שלו, הגדיל את החלק של העירייה בלי לספר

לחבר'ה.

- מר עידן למדן:** לא הבנתי, איפה המועצה הדתית יושבת?
- גב' אורית פפר:** בסוקולוב.
- מר עידן למדן:** זה לא המועצה הדתית. איפה המועצה הדתית?
- מר מאיר דורון:** ברח' סוקולוב.
- מר עידן למדן:** תסביר לי, תראה לי מה.
- גב' אורית פפר:** עידן, התקציב של המועצה הדתית כולו לא נמצא פה, רק החלק של ההשתתפות שלנו. יחד עם תקציב העירייה, אני חוזרת על העניין, אני אגיד למה אני מסבירה את זה. מביאים לאישור את תקציב המועצה הדתית. תקציב המועצה הדתית מפרט משכורות, פעולות, כמה אנשים יש להם, מה הולך, לפי סעיפים. כמו שלנו, קצת פחות סעיפים. הם מגישים את זה, הם כבר הגישו השנה דרך אגב. שזה בנוי עפ"י הנחיות משרד ראש הממשלה, הדתות, כמה כסף.
- מר חיים חשטא:** זה חוק.
- מר עידן למדן:** אין בעיה, אני מתקצב, אני רוצה לראות את התקציב. אתה אומר לי שאני צריך לתת 60%, אני רוצה לראות אם נתנו 40%, איפה ה-40%?
- מר מאיר דורון:** עידן, היום אין שר דתות, היום יש פקיד במשרד ראש הממשלה.
- מר חיים חשטא:** לא, לא, לפי החוק יש שר דתות.
- מר מאיר דורון:** כבר הסברתי את זה והוא שאל למה אנחנו חייבים לתת.
- מר עידן למדן:** למיטב ידיעתי, במועצה דתית בכל עיר יושבים גם חברי מועצה. במועצה דתית יש נציגות לחברי מועצה.
- מר ערן זמיר:** אסור.

מר חיים חשטא: יש נציג של ממשלה, יש ממונה היום. על מה אתה מדבר בכלל? משלם עכשיו לראש מועצה, עוד כסף אתה רוצה? שיגיד תודה שפה אין ראש מועצה.

מר עידן למדן: הוא מקבל 2 מיליון ₪.

מר מאיר דורון: עידן, בזמנו היה, זה כבר הפך להיות ניגוד עניינים, אף אחד שיושב בעירייה כאן לא יושב במועצה הדתית.

גב' אורית פפר: אני יכולה להסביר משהו על החלק שלנו? החוק בזמנו אמר 40%-60%, שינו את החוק לפני שנה, אנחנו לא ניכנס לחוק, ואמרו: זה לא שזה נתון לשיקול דעת שזה צריך להיות 40%-60%, זה מה שאנחנו קובעים לכס. אם מחר בבוקר תקציב משרד הדתות יגדל ב-100% ויגדילו לכל מועצה דתית את ההשתתפות ב-100%, הרשות תצטרך להגדיל את החלק שלה ב-100%, אין לה Say. זה מה שקרה שנה שעברה. אבל אנחנו העברנו את התקציב, את החלק שלנו בהשתתפות שנה שעברה, אם תראו, העברנו את זה ביום מסוים. עדכנו בגלל הבחירות את התקציב במשך השנה, תמיד אנחנו מעדכנים. באה המועצה הדתית, משרד, תקרא לזה איך שאתה רוצה-

מר עידן למדן: משרד ראש הממשלה.

גב' אורית פפר: משרד ראש הממשלה הגדיל את החלק שלו בתקציב של המועצה הדתית. אנחנו היינו חייבים להם עוד כסף שנה שעברה. לא העברתי כי צריכים לאשר את זה. השלמתי את החלק שלנו משנה שעברה וגם תקצבתי את זה לשנה, את הסכום היותר גבוה. אבל אחת הסיבות שלא צירפנו את הצעת התקציב של המועצה הדתית היא בגלל שחוץ מה-40%-60%, יש בחוק איזה סעיף שניתן לשנות את התמהיל ולעבור לתמהיל אחר לרשויות מבוססות. אם דיברנו על השתתפות המדינה. אני קיבלתי הצעת תקציב, קיבלתי הודעה ממנכ"ל משרד ראש הממשלה שממונה על משרד הדתות, שהוא

נורא שמח לבשר לי שזה הופך להיות 75%-25%, משהו כזה. 80%-20%, משהו כזה. אני מאוד שמחתי לדעת שהחלק של העירייה גדל בעוד 600,000 ₪.

מר ערן זמיר: אבל זה למטרה קדושה.

מר חיים חשטא: זה לפרוטוקול.

עו"ד מיכה בלום: הכל לפרוטוקול.

מר מאיר דורון: הכל מוקלט בלאו הכי.

גב' אורית פפר: עידן, במקביל יצאה חוות דעת מהיועץ המשפטי של

מרכז השלטון המקומי, שהתקנה הזאת צריכה לעבור בדרך אחרת משפטית, זה לא נכון לעשות את זה. אני לא אכנס לעניינים, אני יכולה להעביר את חוות הדעת המשפטית. בגלל חוות הדעת המשפטית הזאת לא תקצבתי את מה שהם דרשו, שזה עוד 600-700 אלף ₪, וגם לא הבאתי הנה את התקציב של המועצה הדתית לאשר, כי המועצה פה זה לא תאים להנחיות המשפטיות. בגלל זה אתם לא רואים פה תקציב מפורט של המועצה הדתית. אפשר לחלק לכם, אני רק לא תקצבתי בעצם, אז אי אפשר היה לאשר את זה פה. אבל כשיבוא הזמן ומישהו יידע במדינת ישראל מה נכון משפטית ומה התקנה ומה מתכננים לעשות, אז יתכן ונוכל לאשר פה את תקציב המועצה הדתית. בינתיים זה חוב שלנו משנה שעברה על ה-60%-40%, בתקצוב בהתאם 60%-40%. כשיגיע הרגע אנחנו נעביר כאן את תקציב המועצה הדתית. הבעיה שכרגע, לפי איך שהם בנו אותו לפי הנחיה של מנכ"ל משרד הדתות, זה לא חוקי לפי דעתי.

מר עידן למדן: יש לי בכל זאת שאלה, כי זה כן מתקשר. עדיין לא

ענית לי.

גב' אורית פפר: תמיכות זה לא תקציב שמועבר למועצה הדתית.

אני אסביר, אני לא זוכרת מתי הסברתי. תמיכות מחולקות פה לפי סעיפים של נושאים מסוימים. אי אפשר להעביר, נניח מחליטים Once אישרתם את

התקציב, בתוך כל סעיף, לפי מי שמגיש, הכסף יכול להתחלק. אני אתן לך דוגמא. יש סעיף ספורט, יש סעיף דברים של החינוך, יש רווחה. למשל, נניח שמחר בבוקר אין יותר מוסדות לרווחה שמגישים תמיכות. מחר בבוקר אף אחד לא עמד בקריטריונים ונשאר המון כסף ברווחה – אני לא יכולה להעביר אותו לעמותות דת, למשל. מתי אנחנו יכולים להעביר את זה? נבוא למליאה בתיקון תקציב ונגיד: אין יותר עמותות רווחה, או אין יותר עמותות דת, לא משנה, ואנחנו רוצים בכסף הזה להשתמש או לתמיכה אחרת או לנושא אחר. זה צבוע פר נושא. תמיכות למוסדות דת זה לא דברים שאני מעבירה למועצה הדתית, שאני לא יודעת כאילו מה הם עושים עם הכסף, למרות שהם מגישים תקציב, ואני לא אחראית על מה שהם עושים. תמיכות מוסדות דת מגישים, אנחנו בודקים עפ"י קריטריון אם מגיע או לא מגיע. את נתח העוגה שיש פה אנחנו מחלקים בין העמותות.

ה-130,000 ₪ האלה?

מר עידן למדן:

120,000 ₪.

גב' אורית פפר:

והם יכולים לגשת גם לוועדת תמיכות רגילה?

מר עידן למדן:

זה ועדת תמיכות הרגילה.

גב' אורית פפר:

זה מה שמיועד להם בלבד? אז מה זה התב"ר

מר עידן למדן:

מוסדות דת?

תב"ר, הסתכלתי, לא כתוב תמיכות. השתתפות

גב' אורית פפר:

במבנים. למשל, רוב המבנים הם שלנו פה בעירייה, למרות שהם מוגדרים מוסדות דת. אז אם יש שיפוצים – החלפת גג, רצפה, תקרה, כמו שיש כאן תקציב גם לבית קברות. אז זה אנחנו עושים. אנחנו לא מעבירים את הכסף. ההבדל בין תמיכה, שאתה נותן את הכסף ואתה לא יודע לכאורה מה עושים איתו, פה אנחנו ממש עושים פעולות. מחר מתפרק גג באיזשהו מקום – אנחנו עושים את זה כי זה מבנה עירייה.

מר עידן למדן: זה לא חלק מתקציב המועצה הדתית תכנון בתי

עלמין? זה לא חלק מההוצאה 2-3 מיליון ש"ח?

גב' אורית פפר: בתקציב של המועצה הדתית יש גם חברה קדישא.

השנה, בשנת 2008, למשל את כל בית הקברות ברח' הנצח הם עשו. אנחנו עזרנו להם להוציא מכרז, כי היתה להם בעיה טכנית, אבל הם משלמים את כל בית הקברות בנצח. יש חלק גדול מאוד שהם עושים בבית הקברות של רמת השרון בצומת מורשה. פה יותר התקציב זה לצורך הפיתוח הסביבתי.

מר מאיר דורון: התחזוקה היא באחריות המועצה הדתית. בתי

הקברות לא היו לכבודנו, בתי העלמין, והיו שם מבנים לא תקינים מאסבסט וכל הדברים, השירותים היו מתחת לכל ביקורת, כל הדברים האלו. עצם המקום היה לא לכבודנו. ב', המקום היה קטן. הגענו כבר לסף, אני לא רוצה לומר לך שכבר כמה קברים חזרו מתוך בית הקברות ואנחנו מגדילים את בית העלמין עם גידור מתאים ועם הכל. בית העלמין הישר, היו מצבות שירדו במשך השנים ואנחנו החזרנו את זה חזרה. לא רק כבוד לנפטרים, כל ההיסטוריה של רמת השרון נמצאת בבית העלמין הישן במידה רבה מאוד.

מר עידן למדן: אפרופו התב"ר שאנחנו אמורים, אנחנו עוד נדון על

התב"רים בפני עצמם או זה גם הדיון עכשיו? או לחכות עם זה?

מר מאיר דורון: כעת, כן.

מר עידן למדן: אז אני בכל זאת שואל, כי אני גם ראיתי את העניין

של הקבוצה החילונית, ועוד לא ענית לי על העניין של הגרעין דתי-חילוני, מה ההבדל בין תמיכות לגרעין הדתי-חילוני.

גב' אורית פפר: אמרתי לך.

מר עידן למדן: אז למה הוא בנפרד ולא במסגרת התמיכות?

גב' אורית פפר: כי זה יותר ברמה של תרבות ולא מוסדות דת. זה

מופיע תחת תרבות ולא מוסדות דת. כי זה לא מוגדר כמוסד דתי.

מר עידן למדן: נראה לי לא הגיוני לתמוך בקבוצה בפני עצמה שלא

בתוך אותו תקציב דת.

גב' אורית פפר: בתקציב דת מופיע ישיבות-

מר עידן למדן: התפקיד שלהם להכין לבר-מצווה, עפ"י ההסברים,

להכין לדברים. אז עוד פעם, יש פה מועצה דתית ויש פה עמותות בעניין הזה.

גב' אורית פפר: כי הן הוגדרו יותר כתרבות והקריטריונים הם קצת

שונים. כי הם לא עובדים לפי מספר מתפללים למשל, או מספר תלמידים, או

מסר מקבלי מלגות לימוד.

מר עידן למדן: אז בנינו להם סעיף תקציבי בפעם הראשונה או היה

גם מתוקצב שנה שעברה?

גב' אורית פפר: לא, זה ב-3 שנים האחרונות.

מר עידן למדן: היה מתוקצב גם שנה שעברה?

מר מאיר דורון: כן.

גב' אורית פפר: וגם לפני שנה. באותו סכום, דרך אגב.

מר עידן למדן: בעניין של התב"ר של בית העלמין, ואני ראיתי שב-

2010 מתוכננת קבורה חילונית, רציתי לדעת האם התב"ר מתכנן את הפיתוח,

וכבר פורסם גם בעיתונות וגם לפי מה שאתה אומר עכשיו, אנחנו מצויים בפני

איזשהו סף רוויה בבית העלמין שלנו בטווח של הכמה שנים. האם נשקל

פיתוח של קבורה בקומות, כמו שעושים בקריית שאול היום, כחלק מהניצול

המיטבי של התב"ר וכדי לשמור על היכולת להמשיך ולקבור, והאם אנחנו כבר

מכינים היום במסגרת הפיתוח הזה ובמסגרת התב"ר הזה, לקראת שנת 2010,

איזושהי פינה לקבורה חילונית לתושבים שירצו בכך, בסמוך או בתוך או

בשיתוף עם. אני בהחלט בעד שיתוף עם חברה קדישא, לתאם את הדבר הזה

באופן שיהיה מוכן. השאלה היא האם זה בכלל נשקל מבחינת התב"ר.

מר מאיר דורון: לגבי בית העלמין, אנחנו כשהגענו לכאן לקדנציה הוברר לנו שב-2010 היה נגמר בית העלמין כולו ולא היו מקומות קבורה, ואנחנו עובדים, כולל עצרנו, ניסו לעשות לנו בית עלמין חרדי של תושבי בני ברק שיהיה רק חרדי. הצלחנו לעצור את זה, זה עדיין במשפטים עם תביעה, ואנחנו מתחילים את בית העלמין שלפחות ל-2020 זה יענה. אבל זה החלק הראשון.

מר עידן למדן: מתכננים שם בניית קומות או לא?

מר מאיר דורון: רגע, שאלה-שאלה. יש שם רצועה לקבורה בקומות. בקבורה בקומות יש שתי צורות – אחת מה שאתה אמרת, שיש מבנה אחד לקבורה בקומות, פרט למבנה של חסידי אומות העולם שם, שזה מבנה קטן, אז יש שם מבנה אחד לקבורה בקומות.

מר עידן למדן: אבל בבית עלמין ירקון עכשיו מפתחים.

מר טל עזגד: אני חייב להעיר לכם שהדיון הזה מתחיל להיות הזוי. נו באמת. אנחנו מאשרים תקציב או מדברים איך להיקבר? נו, די.

מר עידן למדן: זה חלק מהתקציב שאתה מאשר, טל.

מר מאיר דורון: עידן, תן לי לענות לך בקיצור. הקבורה בקומות יש שני דברים: אחד זה הקבורה בקומות, אחד מעל השני. גם את זה אנחנו מתכננים. מה שחשוב, אנחנו נדאג שלא יהיה מצב שלא יהיו מקומות קבורה, מה שקרה בבית הקברות בהרצליה או דברים כאלו. על זה אנחנו עובדים. תודה.

מר מאיר דורון: יש עוד מישהו שיש לו הערות לתקציב?

מר אבירם גרונר: כן, אני רוצה משהו. נושא היול"א ברמת השרון. בכמה שנים האחרונות היתה התדרדרות לא קטנה ברמת השירותים.

מר אורן ברעוז: אבי, לתקציב של עכשיו.

מר אבירם גרנבר: אני רוצה שבתקציב הזה יהיה כסף לטובת היול"א.

אם לפני 3 שנים היו ביול"א 3 אנשי צוות רוב שעות היום, הרמה של האוכל מן הסתם היתה הרבה יותר טובה, ציוד שחסר בהרבה מאוד גנים, רמת סגל ירודה מאוד. התשלומים להורים עלו מ-850 לפני 3 שנים, השנה רוצים להעלות את זה ל-1,160 ₪. זו עלייה דרמטית של סדר גודל 40%. אני חושב שזה כן נכון שהזוגות הצעירים האלה כן יקבלו-

מר מאיר דורון: מיכל, את יודעת לענות על זה?

גב' מיכל מנקס: על יול"א?

מר הרצל נחום: יול"א זה בכלל שירות שהעירייה נותנת-

???: העירייה לא נותנת.

מר הרצל נחום: היא נותנת באמצעות... זה לא משנה, אנחנו בסך

הכל פה עוזרים בסיפור הזה. אני אביא לך דוגמא למשל.

גב' אורית פפר: אבל זה לא רלוונטי לתקציב.

מר הרצל נחום: היה לגננות של הבוקר, הן היו מקבלות תוספת על

הניהול של הגן. למשל, את זה לקחו.

גב' אורית פפר: מי לקח?

גב' מיכל מנקס: רק להבהיר שנייה.

מר מאיר דורון: רגע, תן לה לענות.

גב' מיכל מנקס: רק כמה מילים, לעשות חיבור בין הדברים. יול"א

היא תוכנית שעיריית רמת השרון מאפשרת להפעיל לטובת צרכי הורים, בעבר הורים עובדים, היום אין לנו את ההבדל הזה, להארכת יום הלימודים במתקני העירייה. הווה אומר, בגני הילדים. גני הילדים פועלים בתקציב העירייה משעות הבוקר ועד הצהריים. השכר, כפי שהבנתם, שמשולם לגננות, הוא ע"י משרד החינוך. מי שלקח, כמו שאתה אומר, את אותם דמי ניהול שבגנים פעם קיבלו הגננות, הוא משרד החינוך. בלי קשר, השירות שניתן ע"י

העירייה, ואגב, בשנים האחרונות יש רק גידול בביקוש לגני היול"א ברמת השרון, ואנחנו יכולים להראות את זה בצפי שאנחנו לא מצליחים לעמוד בקצב שלו. בכל מקרה, תוכנית היול"א, על אף שניתנת ע"י רשת המתנ"סים ורמת השרון, ולא ישירות ע"י העירייה, זו ההערה, היא תוכנית שמשלם ההורה בגין השירות ואנחנו, ברמת התיאומים, עובדים כמקשה אחת. אני חושבת שמבחינת התשלומים או תקציב העירייה, יש פה כסף רב שהעירייה נותנת בהנחות להורים שאין ידם משגת, כמדיניות.

מר מאיר דורון: בינתיים תודה. אם יהיה צורך. אני רוצה עוד פעם לחזור על הדבר שאמרתי.

מר אבירם גרובר: אני מבין שהתשובה היא לא. אני מבין שאין כוונה לשים-

גב' אורית פפר: אי אפשר.

מר אבירם גרובר: למה אי אפשר?

גב' אורית פפר: שאלת אותי גם בוועדת כספים. זה לא כסף. כמו שמיקל הסבירה.

מר אבירם גרובר: ההחלטה היא לא לשים שם כסף. מה זאת אומרת אין אפשרות?

גב' אורית פפר: מיכל הסבירה לך שאנחנו נותנים הנחות. קודם כל, מספר הילדים גדל ביול"א אז כנראה השירות מבוקש.

מר אבירם גרובר: בואי לישיבות של הוועד של היול"א.

גב' אורית פפר: אני לא באה לישיבות של ועדי יול"א כי זה לא רלוונטי.

גב' שירה אבין: אני לא מתכוונת לענות על כל שאלה פרטנית להקשר של יול"א, אם הוא נעשה בצורה טובה או לא פה. אם יש לך שאלות אני אשמח לשבת איתך ולענות לך כי יש הרבה שביעות רצון גם, אז לא לעשות

את התמונות שחורות. זה דבר אחד. דבר שני, השכר בעבר, לפני מספר שנים, היה 990 ואחר כך הוא ירד. אז בוא נדייק. לא תמיד הוא היה במקומות של 850. מעבר לזה, הבחירה של המזון נעשתה ע"י ההורים. ועד ההורים פועל בשקיפות, הנציגים נמצאים בתוך הישיבות.

מר אבירם גרובר: נכון, אני הייתי בוועד המנהל, אני יודע.

גב' שירה אבין: אז אמרת דברים שהם לא מדויקים.

מר אבירם גרובר: הייתי.

מר מאיר דורון: אני מקבל את הדברים של שירה. אם אתה רוצה,

תפנה לשירה כאחראית על הנושא.

גב' שירה אבין: אני לא מוכנה שיאמרו דברים שהם לא מדויקים.

גם בקטע של גננות הבוקר, אנחנו היום מנהלים, ואנחנו גם עומדים בקשר ישיר עם אגף החינוך, בשיתוף פעולה מלא, ואנחנו מנסים כן להביא את המצב שיהיה גמול שכר כדי שגננות בוקר תוכלנה להיות אחראיות עד שעות אחר הצהריים, כולל אותן.

מר אבירם גרובר: ומאיפה זה יתקצב? היום בבוקר קיבלתי מייל

ממשה טוריזקי, שהוא יו"ר הוועד המנהל, שהוא אומר לי שהסעיף הזה, שהיה מתקצב כן מתקצב עירייה אני מבין-

גב' אורית פפר: מתי הוא היה מתקצב?

גב' שירה אבין: אף פעם לא.

גב' אורית פפר: משרד החינוך. אני לא משלמת להם משכורות אף פעם.

פעם.

מר מאיר דורון: זה דבר שאני שומע פעם ראשונה, זה לא היה בתוך

התקציב.

גב' אורית פפר: אני לא משלמת להם משכורות אז אני לא יכולה

לתקצב את זה.

גב' מיכל מנקס: גננות בבוקר מקבלות שכר ממשרד החינוך. הן עובדות ממשרד החינוך.

מר מאיר דורון: הדבר היחיד שאני מציע, שאולי תפנה לשירה. נמצאת כאן כל יום הרבה מאוד שעות, תפנה לשירה, זה נושא באחריותה. אני רק רוצה להזכיר עוד הפעם משהו שהבטחתי.

מר אבירם גרובר: מאיר, תשמע, אני חבר מועצה אחד באופוזיציה, יש לי כמה שאלות.

מר מאיר דורון: לא, אי אפשר. פתחתי בדך שתעלה את כל השאלות שלך, נתתי לך להעלות שאלות.

מר אבירם גרובר: אז יש לי עוד כמה שאלות. אני רוצה לדעת למה התרבות, שאתם אומרים בהרבה סעיפים שאתם מתקצבים לפי מה שהיה בפועל תקצבתם שנה שעברה 4 מיליון ש"ח, הוצאתם 4.7 מיליון ש"ח, למה זה יורד עוד פעם ל-4 מיליון ש"ח?

גב' אורית פפר: זה חלק מההתייעלות של העירייה השנה.

מר אבירם גרובר: בתרבות.

גב' אורית פפר: גם.

מר אבירם גרובר: שם את מתייעלת. אוקיי, סבבה.

גב' אורית פפר: מנהל מחלקת תרבות קיבל הוראה מהמנכ"ל להיסגר מבחינת תוכניות שלו לסכום שהיה מתקצב שנה שעברה, כמו עוד מחלקות, שלמרות העלאה של כל מיני דברים, ואם מישהו קורא את תוכניות העבודה-

מר אבירם גרובר: אז בשנת 2009 יהיה פחות משנת 2008.

גב' אורית פפר: בשנת 2009 לא מתוכננת פריצה בתקציב ואלי שגיא נערך לנושא הזה עם תוכניות עבודה שלא לעשות פה פריצה.

מר מאיר דורון: אחד הדברים, גיא פה יגיד לך את זה, שאנחנו מנסים להכניס יותר... מקומיים, כמו בית ספר רימון והקונסרבטוריון ואחרים, שהם יתנו חלק גדול מהתוכניות ולא לשלם לשי גבסו כזה או לחבר'ה כאלה.

מר אבירם גרובר: שאלה אחרונה.

מר מאיר דורון: אני עוד הפעם רוצה להזכיר מה שאמרתי קודם לך ולעידן. אנחנו מתכוונים לקראת חודש מאי, בתום 6 חודשים, לראות איך אנחנו, אם אתה פותח את ה... אתה לא יודע אף פעם – כן הולך משבר או לא הולך משבר, הולך משבר רציני או לא. אז אנחנו נבדוק את עצמנו שוב.

מר אבירם גרובר: שאלה אחרונה. שירה מחזיקת תיק מתנ"סים, נוער והתנדבות. היא גם קיבלה עוזרת. יש לה תקן של עוזרת, סבבה. אני לא כל כך מצליח להבין למה במצב כזה צריך עוד יועץ לענייני צעירים, שמתוך 600,000 שיש לפעולות של צעירים הבנאדם מקבל, אני מניח, משהו כמו שליש לפחות של ההוצאה הזאת. כמה הוא מקבל?

מר מאיר דורון: הוא לא מגיע ל-120,000 ₪.

גב' אורית פפר: אתם רוצים להיכנס לאנשים פרטניים פה?

מר גיא קלנר: אבי, הבחור עושה עבודה נהדרת, במשך כמה שנים. פועלים של אנשים בסופו של דבר משליך על הציבור. בסוף זה עירייה, עירייה זה אוסף של אנשים שעושה למען הציבור. הבחור, בזמן שהוא נמצא בעיריית רמת השרון, העלה הילוך באופן מאוד משמעותי בפעולות שכל היישוב מרגיש אותן, גם בגזרת הנוער וגם בגזרת הצעירים, והציבור מרגיש אותו. אם זה כרוך בשכר מסוים שהבחור מקבל, זה לגיטימי ובסדר גמור. תבחן את התוצאות.

מר אבירם גרובר: שירה פלוס עובדת לא יכולים להסתדר על זה? זה התחום שלהם.

גב' שירה אבין: הוא מתעסק בנישה של צעירים, והוא היחיד שמתעסק בנישה של צעירים.

!!!: וצעירים זה לא נוער.

מר אבירם גרובר: הוא לא עושה נוער? כל זה שעושים לתיכונסטים-

מר מאיר דורון: סליחה, אבי. הבהרת את הנקודה, ענה לך.

מר שרגא קירשנר: אני בסך הכל, כמו שאמרתי, מעט מאוד זמן, זו

פעם ראשונה, ואני רוצה להגיד לך – הוא תקשר איתי והוא דואג למלגות לסטודנטים מרמת השרון. אני רוצה להגיד לכם, חבריה, אנשים, משהם עוזבים תיכון ועד כמעט גיל 40, אבל אף אחד לא עושה בשבילם כלום. אז בואו נעזוב את הגילאים מגיל 25 עד 40, אבל מגיע לחבריה, גיל 25, שיהיה מישהו שיעשה עבורם משהו. אני חושב שהוא עושה עבודה יפה מאוד משבוע שאני עובד איתו.

מר מאיר דורון: הוא גם סידר הנחות לסינמה סיטי לכל מיני סטודנטים וגם בית ספר רימון וכו'.

גב' שירה אבין: צריך לעשות הפרדה בין הנושא של צעירים לבין הנושא של נוער. בנוער מטפלים בשיתוף פעולה-

!!!: אני ממליץ להוסיף עוד אחד.

מר מאיר דורון: אני רוצה לומר, אמרתי את זה, שזה ייבחן שוב. אני כעת מבקש-

מר אורי לוין: רגע, אני לא אמרתי כלום, שמתם לב? ישבתי בשקט. אמרתי שאני אהיה האחרון היום. אני לא רוצה לחזור על מה שאחרים אמרו, יש לי שאלה אליך, הגזברית. הטבלאות האלה הן ב-Excel?

גב' אורית פפר: איזה מהטבלאות?

מר אורי לוין: עמ' 6 לצורך העניין.

גב' אורית פפר: מצאת טעות?

- מר אורי לוינ:** אלא מה? שורה ראשונה בעמ' 6. אם זה ב-Excel
- זה לא יכול להיות טעות.
- גב' אורית פפר:** אני יודעת, יש שם טעות.
- מר אורי לוינ:** אין עוד טעויות אבל.
- גב' אורית פפר:** ל-Excel אין טעויות?
- מר אורי לוינ:** אני שואל אם יש עוד טעויות חוץ מהטעות שמופיעה פה בספר.
- גב' אורית פפר:** היא לא בתקציב, היא בביצוע. עד עכשיו לא ברור לנו איך זה קרה.
- מר אורי לוינ:** זה גם לא ברור לי איך יכול להיות דבר כזה. אם יש טעות אחת עלולות להיות עוד טעויות.
- גב' אורית פפר:** אין טעות, לא בתקציב של שנת 2008, אין טעות בתקציב של 2009. הביצוע זה דבר שהזרמנו תוך כדי. הביצוע הוא רק בשביל לסבר את האוזן, הוא לא סופי. זה כתוב לכם לא סופי. אם נעשה ביצוע לפני 3 שבועות אנחנו עוד עושים חשבוניות ועוד הכנסות.
- מר אורי לוינ:** אז כדאי לבדוק ולמצוא את הטעות הזאת.
- גב' אורית פפר:** בביצוע?
- מר אורי לוינ:** היתה טעות בנוסחה.
- גב' אורית פפר:** בביצוע.
- מר אבירם גרובר:** אני יכול להגיד לך, הם... את שתי השורות הראשונות.
- גב' אורית פפר:** נכון. זה לא רלוונטי.
- מר אורי לוינ:** גמרנו, הלאה.
- גב' אורית פפר:** התקציב, אין טעויות בתקציב.

מר אורי לוינ: שאלה אחרת: בהנחה שמה שאנחנו קוראים

בעיתונים, חלקו נכון, ויש מצב שבעוד 3 חודשים, כמו שמאיר אומר, אנחנו נשב ונבחן את הביצוע-

גב' אורית פפר: הוא לא דיבר על הביצוע. אתם לא תדעו עוד 3 חודשים את הביצוע.

מר אורי לוינ: חצי שנה.

גב' אורית פפר: לא, אתם לא תדעו. זה לא מה שישקף.

מר אורי לוינ: נבחן את התקציב מחדש בעוד 3 חודשים, זה מה

שמאיר הציע, ונגיע למסקנה שהבנקים, התעשייה, החקלאות, הכלכלה, בכלל יש בה מיתון של 10%, ואנחנו נאלץ לצמצם את התקציב ב-10%. האם הגזברית או הגזבר שיחליפו אותך יוכלו לעשות את זה?

גב' אורית פפר: בתור מה אתה שואל אותי?

מר אורי לוינ: אני שואל אותך בתור מי שמציג את התקציב הזה.

גב' אורית פפר: אם אני הייתי נשאר פה? כן.

מר אורי לוינ: אין בעיה?

גב' אורית פפר: אני אסביר לכם למה. הבעיה זה לא המיתון שיהיה.

התקציב של העירייה בארנונה גדל בשנים 2002-2003, כשהיה, אני מזכירה לכם, לא במצב כמו שעכשיו או צפי של עכשיו, אבל היה פה לא טוב. קודם כל, אנחנו פשוט נצטרך לעשות פעולות אכיפה יותר רחבות. אין לנו פה מפעלי תעשייה שישפטו את הרגל, אין פה יותר מדי. תע"ש תמיד היתה בעייתית, תמשיך להיות בעייתית, קצת פחות בעייתית בזמן האחרון, אנחנו קצת פחות נחמדים אליהם. דרך אגב, אנחנו מדדנו את תע"ש לאחרונה, גילינו שם עוד שטחים. היינו מאוד עדינים עם ההכנסות הצפויות מתע"ש, אנחנו שלחנו להם חיוב מטורף. אבל השינוי שצפוי, ואני גם דיברתי על זה שבמאי יצטרכו פה לעשות הערכה מחדש, כי אני כן מקווה שבמאי-יוני מדינת ישראל תדע מה

התקציב שלה, משרד החינוך ידע אם הוא כן או לא מפעיל גזירות, קצת יותר דברים ידעו. אני מאמינה שידעו אם יהיה הסכם שכר או לא. זה הנחות מאוד חזקות. הנחות שאני באמת לקחתי את הכי טוב שאפשר. למשל, רק בסוף דצמבר, ואני צירפתי לכם, אישרו לנו סופית כמה ארנונה אפשר לעדכן אותה. אף אחד לא ידע. אז ההנחות האלה זה לאו דווקא אם מצב המיתון יהיה דרמטי, אלא יותר מה יהיו כל מיני החלטות ממשלה, הן לגבי הוצאות שכר ולגבי זה.

מר אורי לוי: אז אני אחדד עוד פעם. אני אומר דבר מאוד פשוט.

גב' אורית פפר: כן, אמרתי קודם כן.

מר אורי לוי: אפשר יהיה לצמצם את ההוצאות.

גב' אורית פפר: כן, משום שיש דברים שבסוף שנת לימודים, יוני

2009, אפשר יהיה להחליט החלטות. אתם תוכלו להחליט שאתם בשנת

הלימודים ספטמבר תש"ע לא נותנים כל כך הרבה דברים בחינוך, מפסיקים

לסבסד. אתם יכולים להחליט שמכבים חצי מהמנורות ברמת השרון או

מפסיקים להשקות את הגינות, יש דברים. אני כבר לא מדברת על פיטורי

עובדים בכוונה, כי זה כבר החלטה. אבל אפשר, יש פה פעולות שאפשר

להשפיע עליהן. לכן אני בפירוש אומרת שבמאי-יוני צריכים לעשות-

מר אורי לוי: זאת התשובה שרציתי לשמוע.

גב' אורית פפר: מה יעשה הגזבר הבא? תשאלו אותו.

מר גיא קלנר: מאיר, שאלה לגבי התב"ר רק, אפשר?

מר מאיר דורון: כן.

גב' אורית פפר: אתם מוכנים לאשר את התקציב הרגיל?

מר מאיר דורון: כן, גם על התב"ר.

מר גיא קלנר: אנחנו מצביעים גם תב"ר, לא? התב"ר תמיד מובא

בשנתיים?

גב' אורית פפר: לא.

מר מאיר דורון: התב"ר מובא תמיד... התב"ר הוא חלק מתוכנית רב שנתית, מפני שתב"ר אתה לא מוציא בשנה אחת. לכן, תב"ר מופיע כעת ל-3 שנים, אז אותו תב"ר מופיע, ואם אתה לא מוציא התב"ר לא מתבטל, אתה מחדש אותו אחר כך בעבודה, אתה יכול לקחת דברים של 2009, להעביר ל-2010. ב-2010 אתה יכול להעביר ל-2011. כבר היו מקרים. היו דברים שלפני שנה או שנתיים אמרנו שנעשה אותם ב-2008. לא נכנסו הכספים שחשבנו, אז דחינו.

מר גיא קלנר: מה בסיס החיתוך בעת גיבוש התב"ר? מה בסיס ההחלטה לגבי פרויקטים שמבוצעים ב-9 או ב-10, וסך התקציב שממומש, לפחות בתוכניות, ב-9 וב-10?

מר מאיר דורון: לקראת סוף השנה באה אלינו הגזברית ואומרת: 'תתחילו להגיד לי מה אתם צופים, איזה הכנסות יהיו השנה. איפה ייכנס כסף, כמה ייכנס באזור של מתחם אלון, כמה ייכנס בזה, תתחילו לעשות'. ויושבים, בעיקר בנושא הזה, זה עושה ולדימיר את העבודה עם הגזברית והוא מתחיל לרכז את ההכנסות הצפויות. אחר כך מתחילים הצעות. אז כל אחד שבא, אתה מקבל כאן אולי חצי ממה שכל מחלקה רוצה והם באים למנכ"ל ואומרת הגזברית: אתה יכול לתכנן, נגיד עד 30 מיליון ש, והם מתחילים אחר כך לעשות לזה עדיפות, מה חשוב יותר. כמובן, כאן זו כבר השפעה של ראש העיר ושל האנשים האחרים שבאים ואומרים: 'רחוב מוהליבר נחכה איתו כמה זמן, אין לו אוטובוסים, אין לו תנועה רבה. רחוב שבטי ישראל, הרב קוק, הנביאים, יש להם תנועה רבה, הרחובות האלה קיבלו עדיפות'. במקומות מסוימים צנרת המים היא בת 60 שנה. אורך חיים של צנרת מים זה בין 40 ל-60, תלוי מאיזה סוג. אז איפה אנחנו צריכים להחליף. יש מקומות שצריך, למשל תוכנית רש/214 צריכה כעת ללכת לביצוע, אז צריך לתת

עדיפות לרחי' החרושת, לדוגמא. זאת אומרת, אנחנו מסתכלים על תוכנית הפיתוח של רמת השרון ואז אנחנו מחליטים. עוקף המערבי, למשל, הכנסנו 8 או 9 מיליון ₪ בגלל שהוא תנאי לנווה גן, אחרת לא נותנים לאכלס את נווה גן. נותנים לנו להוציא היתרים, אבל לא לאכלס. לכן, הדבר הזה של זה, זה מורכב מהרבה מאוד גורמים, שסך הכל התמונה, הגורמים העיקריים שמעורבים בזה – הנדסה בהכנה, גזברית כמובן תוך פיקוח על התקציב, ומנכ"ל העירייה מול תוכנית העבודה.

מר גיא קלנר: רגע, רק עוד שאלה.

גב' אורית פפר: אני אענה לך, כי אתה לא קיבלת תשובה לגמרי מה שרצית לשאול. מה שקורה, בתקציב הפיתוח, מצד אחד מתמשך. אם חתמתי חוזה עם קבלן וחתמנו על זה ביולי ויש לו 8 חודשי עבודה, אז הוא עובר לשנה אחרי זה, בהגדרה. למרות שהוא מבחינתו, חתמנו על כל הסכום, השתנה מלפני שנתיים במשרד הפנים משהו. פעם היית לא צריך לאשר את זה כל פעם מחדש. עכשיו נגמרה שנה, למרות שהתקציב ממשיך, צריך לאשר את זה מחדש. כשאנחנו בנינו את תקציב הפיתוח, דבר ראשון אנחנו הולכים למה שתקוע באמצע. לא תקוע, אבל אנחנו צריכים לדעת מה יש באמצע. אם אנחנו באמצע עבודה, אני אתן לכם דוגמא מאוד פשוטה, למשל סתם – מבנה בני עקיבא שאנחנו באמצע עבודה, יש לנו כל מיני סלילות שאנחנו באמצע עבודה. דבר ראשון אותם אנחנו מכניסים לעבודה, כי ברור – תתקצב, לא תתקצב, אתה באמצע עבודה. יש דברים שהם בילט-אין מוכתבים מבחוץ. למשל, פרויקט גאולת הירקון. אני רוצה, לא רוצה, תקצבתי את זה, ראש העיר אמר שהוא יילחם בהנחתה הזאת של פרויקט גאולת הירקון, שזו הנחתה חיצונית, אנחנו צריכים להקצות.

מר מאיר דורון: של משרד ראש הממשלה.

גב' אורית פפר: יש התחייבויות, עוד דברים, למשל בית ספר, אנחנו חייבים בית ספר או לפתוח גני ילדים, כי יש לנו ילדים. אם לא נתקצב זה יהיה לא בסדר. יש דברים שיש לנו תקציבים פתוח על פני שנתיים, אז אנחנו מתקצבים על פני שנתיים.

מר גיא קלנר: איפה הנקודה שבה נקבע תב"ר בתחילתו?

גב' אורית פפר: בתחילתו ההנדסה מרכזת דרישות בשטח.

מר גיא קלנר: לאיזה תקופה?

גב' אורית פפר: א', יש תקופת ביצוע. למשל, ריבוד כבישים, אנחנו יכולים להחליט. יש פה דרישה, אם היו נותנים 4 מיליון ש"ח היה גם 4 מיליון ש"ח. אנחנו יוצאים למכרז, יש לו תקציב לשנה לקבלן של הריבוד כבישים. ריבוד, קרצוף, מה שנקרא. זה דבר שאם אין כסף אנחנו יכולים לעצור, אבל זאת הדרישה, זה הצפי, זה הרצון שלנו.

מר מאיר דורון: גם אם עוצרים, התב"ר לא הולך לאיבוד.

גב' אורית פפר: יש דברים שברגע שאנחנו חתמנו עם קבלן חוזה, למשל אני אתן לכם דוגמא – יש לנו מכרזים שיצאנו בסוף שנה שעברה, הם מחכים אצלי במגירה עד שיאושר תקציב הפיתוח, כי לכאורה אין תקציב לזה, למרות ששנה שעברה זה אושר ע"י משרד הפנים, אבל עברה שנה, אז אנחנו מחכים לאשר. הקבלן כבר זוכה, לא חתמנו. יש דברים שהם Must. אם נתקצב או לא נתקצב, ילדים צריכים לבוא לגני ילדים, בתי ספר צריכים להיפתח.

מר גיא קלנר: ברור. אני אגיד לך מה מטריד אותי. אני מסתכל

עכשיו דווקא מהכובע של התרבות. הסוגיה שיותר מטרידה מהשוטף זה דווקא התב"רים של התרבות. בעיר שבה שמו את התרבות והאמנות בראש סדר העדיפויות, אגב, ראש העירייה עשה את זה ואני תומך בו במלוא הכוח בעניין הזה, ורוצים לעשות פה לוקיישנים שיוכלו לאכלס פעילויות תרבות

מגוונות ברמה העירונית, והתב"רים, כך אני מבין מהמחלקה, נדחים משנה לשנה כבר כמה שנים, איפה זה נעצר? זאת אומרת, איפה עומדת הנקודה שבה אומרים, ואיך בכלל עכשיו מדברים בין 2009 ל-2010? למה פה 134 ופה 110 ולא פה 134 ופה 110? ואז ב-2009 אפשר היה להתחיל בפעילויות של בניוי תרבותי בעיריית רמת השרון ולא ב-2010, שבטח גם יידחו כשזה יגיע. אז איפה זה נחתך?

גב' אורית פפר: קודם כל, אני רוצה משהו להגיד לכם. התקציב

הזה, ה-110 מיליון ש"ח או עם התוספת פה 113-114 מיליון ש"ח, זה הצהרת כוונות. זאת אומרת, יש פה דברים שלא בהכרח יקרו, הם מותנים, וזה הרבה יותר בשליטה מהתקציב הרגיל אם אנחנו מדברים על זה, כי פעם, לפני 3 שנים, היינו שולחים תב"ר-תב"ר למשרד הפנים. זאת אומרת, כל פעם היה כסף, היינו שולחים למשרד הפנים ספציפית את הפרויקט הזה. מלפני 3 שנים הם רוצים שנשלח להם תוכנית כוללת, כשיש אחריות לראש עיר ולגזבר לחתום על פרויקטים או לממש תב"רים רק ברגע שיש כסף. אז קודם כל זו תוכנית, לא בהכרח הכל יתבצע. גם בשנה שעברה לא כל התוכנית התבצעה. הדבר השני, יש הנחיה ממשרד הפנים שאתה עושה, ואני מכירה רשויות שקיבלו המון תרומות. אני אתן לכם סתם דוגמא – עיריית אריאל בזמנו הביאה המון תרומות, יש נוצרים אוהבי ישראל. המון מבני ציבור. הבעיה היא כשאתה מקים מבני ציבור אתה צריך לתחזק אותם, ויש הנחיה במשרד הפנים: כל דבר שאתה עושה בתקציב הפיתוח, אם אתה בונה מבנים או דבר כזה, תגיד איך זה משפיע על התקציב הרגיל. אז אם למשל בזמנו שיפצנו קווי מים ואנחנו עושים ריבוד רחובות, אנחנו הרבה פעמים חוסכים בשוטף. כשאתה Once מקים מוזיאון, בית תרבות חדש או זה, ברור לך שיש עוד עלויות בתקציב הרגיל ואתה צריך לתחזק אותם. נכון להיום, ואני לא אביע דעה בעד תרבות או נגד תרבות, כי זה בכלל לא רלוונטי. נכון להיום, לפחות

לדעתי המקצועית, לעירייה יהיה מאוד קשה להחזיק עוד מוסדות תרבות בתקציב הרגיל שלה. אבל, יש נקודה, בסך הכל הרשות הזאת גדלה. זאת אומרת, אחרי הרבה שנים של קיפאון שנשארה כמות התושבים אותו דבר, יש פה גידול ויש פה שינוי במספר האוכלוסייה ובילדים. באמת, יש פה שינוי, רואים את זה. מספרים קטנים, אבל רואים את זה, ואם ייפתחו עוד שטחים אז בטח יהיה. אני מניחה שככל שגדל מספר התושבים אפשר יהיה להשקיע יותר ולהחזיק בתקציב הרגיל עוד מבנים. זה ברמה הכלכלית. בטוח יש עוד שיקולים.

מר גיא קלנר: אחרונה ואני מסיים. יכול להיות שמה שקורה בכמה שנים האחרונות, מתוקף בדיוק המשפטים האחרונים שאמרת, התב"ר בתחום התרבות נתקע בגלל ההשלכה שלו על התקציב הרגיל?

גב' אורית פפר: גם. למשל, אני אתן לך, הגלריה בסוקולוב, קשה לנו להחזיק את זה. יהיה קשה. כשאנחנו תמחרנו כמה יעלה לנו להחזיק את זה בשוטף, היה לנו קשה מאוד.

מר מאיר דורון: 1,200,000 ₪.

גב' אורית פפר: אני אתן לך דוגמא. בזמנו היתה תוכנית של פארק אקסטרים, גלגליות, שהיה מתוכנן: א' – הוצאה מאוד גדולה, ב' – ביקשנו לדעת כמה תעלה לנו התחזוקה. כמה ילדים יהיו וכמה יהיה בתחזוקה. זה היה מטורף. זאת אומרת, יש כאן תוכנית קטנה לעשות פארק באזור מורשה. זה לא פארק, לעשות אזור של גלגליות. אבל עלות התחזוקה שלנו לא תהיה בסכומים האלה. זאת אומרת, זה כן שיקולים שצריכים לעשות. אתה רוצה לתת שירות לתושבים, אבל אתה גם צריך לדעת אם תוכל לתחזק את זה. אין טעם שעירייה תכנס ותיגרר לגירעונות. יופי, תבנה עוד בית תרבות והוא יישאר, כמו שאני מכירה כמה רשויות שבנו ולא יודעים מה לעשות איתם.

מר גיא קלנר: הבנתי. אוקיי, תודה.

מר מאיר דורון: עכשיו, הדף הזה שקיבלתם, מאחר ואנחנו נתנו לכם את התב"רים בוועדת הכספים בצורה אחת ואנחנו לא יכולים לשנות בלי לתת לכם את הדף, על התב"רים ביקשנו כמה שינויים, אני אסביר אחד לאחד. עניין העירייה – המקום הזה כאן, אנחנו צריכים לגמור את כל החוטים שאתם רואים כאן, כל החוטים למטה מתחת לשולחן וכל המערכות של ההקלטה כאן, את התאים. ההוצאה היא גדולה בהרבה. אחרי שישבתי עם המתכנן כאן אנחנו מוסיפים עוד 150 רק כדי לסיים, לא לגמור את כל המערכות האופטימליות שצחי המציא לנו כאן, ואנחנו נגמור את זה שזה ייראה לפחות, שכל הדברים האלו לא ייראו. אנחנו מבקשים את התב"ר שיהיה 410,000 ₪. מגרש כדורגל במורשה – אורי היה מסביר את זה יותר טוב, אבל ההורים שם מבקשים תמיד מקום שהם יוכלו לשבת, שיוכלו גם להתאמן שם בלילה הילדים ובעיקר לשבת. באים עשרות הורים יחד עם הילדים, ההבטחה הזאת קיימת שנים. רק לנוער, לא למגרש כדורגל עצמו אלא למגרש של הנוער והילדים. אנחנו עושים להם טריבונוה, שהיא תהיה מחוץ לגדר, אבל אנשים יוכלו לשבת בשקט.

מר יעקב קורצקי: יש שם במגרש עצמו... אני לא יודע איך ההורים מסכימים שהילדים שם בכלל יתאמנו.

מר מאיר דורון: תראה, במגרש זו אחזקה שוטפת, זה תב"רים.

מר יעקב קורצקי: אבל אתם הייתם שם, ראית איך זה נראה?

מר מאיר דורון: עם ההורים הייתי שם השבוע ביום שני.

מר טל עזגד: וטל.

מר מאיר דורון: וטל, נכון.

מר יעקב קורצקי: זה טל צריך לטפל בזה יותר.

מר טל עזגד: מה זה 'טל צריך לטפל'? אני עומד עם צינור

ומשקה. יש מצב נתון.

- מר יעקב קורצקי:** יש פתרונות.
- מר טל עזגד:** תגיד לי מה הפתרונות.
- מר יעקב קורצקי:** דשא סינתטי.
- מר טל עזגד:** אתה יודע כמה זה עולה?
- מר מאיר דורון:** יעקב, דשא סינתטי לא טוב לילדים.
- מר טל עזגד:** אתה יודע מה, גם אם הוא טוב, כמה הוא עולה? היום אנחנו במצב לעשות דשא סינתטי?
- מר יעקב קורצקי:** הילדים, צריך לדאוג לבריאות שלהם, על מה אתם מדברים בכלל? ילד שייפצע לך שם, אתה יודע כמה אתה תשלם? הייתי יום אחד בכדורגל, שיחקתי קצת, אני יודע מה זה לשים ילדים קטנים שם.
- מר מאיר דורון:** כעת הבאתי את הדברים. שנה שעברה עשינו את המגרש, בשנתיים האחרונות, יש איזה נושא של הגדר, אם אתה לא יודע, גדר של המגרש עצמו. מתקני... לשעת חירום – אנחנו עומדים להתקין, צחי, אתה רוצה שתי מילים על הסיבים האופטיים?
- מר צחי שלום:** אנחנו רוצים להתקין מערך לשעת חירום שיגובה לא ע"י תקשורת חיצונית אלא ע"י אפשרות שלנו לשלוט בזה, שגם אם יקרה משהו למרכזייה של בזק שנוכל להמשיך לתפקד. חלק מהנושא הוא לשים סיבים אופטיים ברחבי העיר כדי שיחברו אותנו לנקודות קריטיות לטובת העניין.
- מר מאיר דורון:** זה גם יחסוך אחר כך בתקשורת.
- מר צחי שלום:** זה יחסוך לנו בעלויות שוטפות.
- מר מאיר דורון:** בעלויות השוטפות זה חוסך. הסיב האופטי היום קיים בכל המקומות, בכל הערים הגדולות עושים את זה. למשל, בתל אביב כשהייתי, פעמיים מרכזיות בזק קרסו כשהיה אירוע. האירוע בדיזנגוף

והאירוע בנורדאו. בשני המקומות המרכזיות שם קרסו באזור, גם המרכזיות של הסלולרי. לכן אנחנו עושים מערכת על סיב אופטי. שיפוץ גני ילדים – יש 4 גנים שצריכים לשפץ, ביניהם הגג של האוטיסטים בויצמן.

גב' מיכל מנקס: נכון.

מר מאיר דורון: זה מתקצב ב-2 מיליון ₪. זה סקר שנעשה אחרי שהכנו את התב"ר.

מר עידן למדן: רק שאלה שנייה, מאיר, בעניין הזה.

מר מאיר דורון: רגע, אני לא גמרת.

מר עידן למדן: זה קשור לעניין של גני הילדים, לפני שאתה מדלג

הלאה. זה גם מתקשר טיפה למה שאמר גיא. שיפוץ גני הילדים עכשיו, מה בא קודם לצורך העניין – ה-303 או השלמת הגן בנווה גן עד סוף 2009?

מר טל עזגד: הוא שואל מי קובע את סדרי העדיפויות.

מר עידן למדן: בדיוק. זה אצל מיכל?

מר מאיר דורון: הגן כבר בעבודה ומרביתו שולם. הוא כבר כמעט גמור.

מר שרגא קירשנר: הוא שואל לגבי סדרי עדיפויות. הוא הביא דוגמא.

מר עידן למדן: אני שואל פה האם אנחנו קובעים שאנחנו גומרים

אותו? אני יודע שהוא בבנייה, אני יודע הכל, זה בסדר. והאם זה בסמכות של מיכל או בסמכות של-

מר מאיר דורון: מאחר ופעם אחת היה לי כבר בית, זה היה הבית

הלבן, הפיל הלבן, אז לא יהיה כאן פילים לבנים, יש לנו כאן פיל ורוד. אתה יודע מה זה פיל ורוד? אחרי הבית שלך, המשכן. אנחנו לא נגיע לפיל ורוד או לפיל לבן.

מר עידן למדן: אבל זו לא השאלה, מאיר.

מר שרגא קירשנר: השאלה מי קובע את סדרי העדיפויות והאם בכלל...

מר מאיר דורון: מי שקובע את סדרי העדיפויות בגנים זה החינוך. החינוך וההנדסה, אנחנו יושבים על פינה, על מטבחון אפילו, אנחנו יושבים ביחד. יש שם רעיה ויש שם ריבה ויש שם יהודית, נכון? כמו שאז ראית אותי יושב על הדברים, ככה יושבים על גני ילדים.

מר שרגא קירשנר: התב"רים שאושרו, אבל צריך להחליט איזה תב"ר עושים ואיזה תב"ר לא עושים.

מר טל עזגד: מאיר, השאלה היא מאוד חשובה פה, אולי אני לא הבנתי אותה גם כן. כשמאשרים תב"רים, ברגע שיש כסף, שיש מקור תקציבי ורוצים לצאת לפעולה שכתובה פה במהלך הזה, מי קובע? ראש העיר, אתה, מי קובע את סדרי העדיפויות? לדוגמא, אני חושב שסיבים אופטיים במצב כלכלי קשה אפשר לדחות לשנה. סתם.

גב' אורית פפר: זה חוסך כסף בתקציב הרגיל.

מר טל עזגד: סתם נתתי דוגמא. קח את דוגמת הספורט נניח.

מר מאיר דורון: תן לו לענות. כעת יושב עליי מנכ"ל העירייה ואומר: 'למה הורדתם?' מנכ"ל בא כעת בטענות, אומר: 'לקחו לי כעת 2 מיליון ש"ח על מערך של מוקד ומצלמות וכל הדברים האחרים'. הוא אומר לי שכעת 2 מיליון ש"ח הורידו בתקציב. הורדנו מפני שלא היה. אנחנו לא יכולים להגיע לכל הדברים. למה הגענו כאן לסיבים? מפני שהם צריכים כעת להיות מונחים כדי שהם יהיו פעם. הסיבים האלו לא מונחים נכון, שיהיה במקומות שמניחים אותם ברשת הביוב. ממש בתוך הצנרת של הביוב. את צודקת, אבל זה ככה.

מר הרצל נחום: בדקנו את העלויות וזה יותר יקר.

- מר מאיר דורון:** סליחה, עשינו את הבדיקה איך לעשות את זה, זה יהיה רק מהמתקנים...
- מר עידן למדן:** אבל אתה לא עונה לשאלה, מאיר. השאלה פשוטה. אמרה הגזברית שלמעשה כל תקציב הפיתוח הוא לכאורה כסף על הנייר, הוא לא כסף אמיתי.
- גב' אורית פפר:** לא הכל. חלק אנחנו באמצע.
- מר עידן למדן:** בסדר, זה מה שהיא אמרה. אני וטל שואלים את השאלה הפשוטה.
- מר טל עזגד:** אז בוא אני אענה לך. קובע ראש העירייה עם הצוות שלו, בסופו של דבר, למיטב הבנתי.
- גב' אורית פפר:** עם המלצות הצוות. אם יש בעיות בטיחות-
מר טל עזגד: מי שנותן את הטון זה ראש העירייה.
מר מאיר דורון: מי שנושא באחריות.
- מר עידן למדן:** תודה. אז בוא אני ארחיב עכשיו את השאלה. ברגע שראש העיר החליט ונתן את הכסף, האם התקציב הזה הוא ייעודי או שניתן לשנות אותו?
- מר מאיר דורון:** ייעודי, גם בעי"ן וגם בה"א.
מר עידן למדן: אוקיי. עכשיו אנחנו מסודרים.
גב' אורית פפר: יש עוד סעיף.
- מר מאיר דורון:** נתתי קודם על זה. רבותיי, אני מבקש להצביע קודם על התקציב הרגיל. מי בעד התקציב הרגיל כפי שהציגה הגזברית כאן?
גב' אורית פפר: רגע, מאיר, צריך להצביע על הסכום של התקציב הרגיל – 301,948,000 ₪.
מר מאיר דורון: אנחנו מתבקשים להצביע על התקציב הרגיל לשנת 2009 לעיריית רמת השרון בסך של-

- גב' אורית פפר:** 301,948,000 ₪.
- מר מאיר דורון:** 301,948,000 ₪.
- מר טל עזגד:** שייבחן מחדש בסוף חודש אפריל.
- מר מאיר דורון:** עוד הפעם אני אגיד את זה? אמרתי את זה קודם, אבל נגיד את זה עוד הפעם. תהיה בחינה של התקציב בסוף אפריל, לקראת מאי. מי בעד?
- מר אבירם גרובר:** זה רק הסכום הכולל או החלוקה שלו?
- מר מאיר דורון:** 10.
- מר אבירם גרובר:** לא הבנתי. תהיה הצבעה אחרי זה על אופן החלוקה שלו?
- מר מאיר דורון:** לא, זו החלוקה. מי נגד? אתה נגד. אז אין בעד, זה מה שיש.
- ???:** אין נמנע, מה זה אין בעד?
- מר מאיר דורון:** אין נמנע, טעות שלי.

החלטה מספר 2: הוחלט לאשר ברוב קולות (בעד – 10, נגד – 1) את התקציב הרגיל לשנת 2009 לעיריית רמת השרון ע"ס 301,947,500 ₪.

- ???:** רגע, מאיר, אבל גרובר רוצה לנמק למה הוא נגד.
- מר מאיר דורון:** לא, אין. נימוק לנמנע יכול להיות.

2. אישור תקציב פיתוח לשנת 2009.
 מצ"ב הצעת תקציב הפיתוח

מצ"ב פרוטוקול ישיבת ועדת כספים מתאריך 18.1.09.

מר מאיר דורון: מי בעד תקציב הפיתוח בסך 113,794,000 ₪ לשנת 2009, בהתאם למקורות המימון שפורטו בטבלה שקיבלתם? מי בעד? 10. סליחה, אבי, אני מתנצל. 11. תרשמי כולם, פה אחד. בשעה טובה, תודה רבה.

החלטה מספר 3: הוחלט לאשר פה אחד את תקציב הפיתוח לשנת 2009 ע"ס 113,794,000 ₪, שימומן ממקורות המימון כפי שפורטו בטבלה שצורפה.

פרח מלך
עוזרת ראש העירייה
וסמנכ"ל העירייה

מאיר דורון
מ"מ ראש העירייה

קובץ החלטות

1. אישור תקציב העירייה לשנת 2009.
מצ"ב הצעת תקציב רגיל לשנת 2009.

החלטה מספר 1: הוחלט לאשר ברוב קולות (בעד - 10, נמנע - 1) את צו הארנונה לשנת 2009.

החלטה מספר 2: הוחלט לאשר ברוב קולות (בעד - 10, נגד - 1) את התקציב הרגיל לשנת 2009 לעיריית רמת השרון ע"ס 301,947,500 ₪.

2. אישור תקציב פיתוח לשנת 2009.

מצ"ב הצעת תקציב הפיתוח לשנת 2009.
מצ"ב פרוטוקול ישיבת ועדת כספים מתאריך 18.1.09.

החלטה מספר 3: הוחלט לאשר פה אחד את תקציב הפיתוח לשנת 2009 ע"ס 113,794,000 ₪, שימומן ממקורות המימון שפורטו בהצעת התקציב.